

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

**TEXT CUT WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200810

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕೋರಿಕೆ.

→*←

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು.
ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ, ರಬಕವಿ.

(ಇದರ ಒಡತನವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.)

ಪ್ರಕಾಶಕರು,
ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ,
ವಿ ಜಾ ಸು ರ .

೧೯೩೪.

ನಿವೇದನ

ಶ್ವಾಸ ಬಾಳಿನ ಗೆಲೆಯರಾಡ

ವೆಂಕಟ ತಿವಲಿಂಗರಿಗೆ

ಮುನ್ನುಡಿ.

ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೆಂದು ನಾಲವಾರು ಹೇಳುವರು ಅವು
 ಆನಂದ, ದುಡ್ಡು. ಕೀರ್ತಿ, ಉಪದೇಶ, ಸಂಕಟವಿನಾಶನ, ವ್ಯವಹಾರ
 ರಜ್ಜಾನ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದವು ಸದ್ಯಃಫಲವು; ನಿರಪೇಕ್ಷವು ಸ್ವಯಂ
 ಪೂರ್ಣವು. ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಹಿಂಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ತೇಗಿದ್ದೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದ್ದಂತೆ.
 ಕಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಕವಿಗೂ, ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ರಸಿಕನಿಗೂ ಉಂಟು
 ಗುವ ರಸಭಾವವದು. ಇಂಥ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ದುಡ್ಡು
 ಕೊಡಲು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಸ್ಪೃಹಣೀಯವಾದ ಆನಂದವು ಕಾವ್ಯ
 ದಲ್ಲಿದ್ದುದರ ಲಕ್ಷಣವದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಕೊಡಲಾಗದವರೂ
 ತಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಯಕಾಣಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತರೆ ಅದರ ಭಾಂಡಾರವೇ
 ಕೀರ್ತಿರೂಪವಾಗುವದು. ನಿಂದೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವ
 ವಾಗಿರುವಾಗ ಹೊಗಳಿಕೆಯು ಗುಣವಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಸಹಜ ಪೂರ್ವ
 ದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ರಾಜರಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ
 ಸೇಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ತೆರ ಕಾಲಿದಾಸಾದಿಗಳ
 ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಕವಿ ಇದ್ದಾಗಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅವನು ತೀರಿದ
 ಮೇಲೂ ತೀರದೆ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವದೊಂದು. ಮುದ್ದಣನ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ
 ಕವಿ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಲಪಿಸುವದಿನ್ನೊಂದು. ಉಪದೇಶ, ವ್ಯವಹಾರ
 ರಜ್ಜಾನಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಕಾಂತೆಯರ ನಾಲಗೆಯನ್ನು
 ತೆರವು ತರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ ವೇಶ್ಯೆಯರ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಹೊರ
 ಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾಗಿ ಇಂಥ ಉಪದೇಶ ವ್ಯವಹಾರಜ್ಜಾನಗಳಿಂದ ಜಾಣ
 ರಾದವರನ್ನು ನಾ ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ಉಳಿಯಿತು ಸಂಕಟವಿನಾಶನ.

ಕೋರಿಕೆ.

ಮಯೂರ ಕವಿಯು ರೋಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ 'ಮಯೂರಶತಕ'ವನ್ನೂ ಪದ್ಮಣಾಂಕನು ಪಾಪಕ್ಷಯಾರ್ಥವಾಗಿ 'ಪದ್ಮಣಾಂಕ' ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಬರೆದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇವು ಸಾಹಿತ್ಯೇತಿಹಾಸದ ಕೃತಿಯುಗ ಕತೆಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವವು. ಸಾಲದ ಶೂಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್‌ನೂ, ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ಭೋಜಪ್ರಬಂಧದೊಳಗೆ ಕಥಿತರಾದ ಕವಿಗಳೂ ಅನುಸರಿಸಿದ ರೀತಿಯು ಕಲಿಯುಗದ ಚುಟ್ಟುನಡತೆಯಾಗಿ ತೋರುವದು. ಕವಿಯ ಸಿರಿಯು ರಸಿಕರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಬಾಳುವದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವಾದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯ ರಸಿಕ? ಎಲ್ಲಿಯ ಕವಿ? ಎಲ್ಲರೂ ಬರಿ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ದೇಹವಿರುವಂತೆ, ಕವಿಗೂ ದೇಹವಿದೆ. ಆ ದೇಹ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಅವುಗಳ ಆತ್ಮದ ಪರಿಚಯವಾಗತಕ್ಕುದೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕರು ಅರಿತು, ಅನಂದದ ಪಥವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರುವ ಕಲಾಕೋವಿದರೊಳಗಿನ ಕವಿಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಇಂಥ ಕೆಲಜೀವಿಗಳು ಜೀವಿಸಿರುವದೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಗತ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದು ನಂಬಿ, ಕವಿಗೂ ಅದರ ಮೂಲಕ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಯು ಕೀರ್ತಿ ಆನಂದಾದಿಗಳ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪವೇ ಇದೆ. ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಅವಳ ಆಧಾರವು ಬೇಕು.

ಶ್ರೀಗೂ ಸರಸ್ವತಿಗೂ ಇರುವ ಹಗೆತನದ ಕತೆಯು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಕತೆಯೇ ಎಂದು ತೋರಿದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ನಿಜವಾದ ನಿಯಮವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಕಾವ್ಯವು ಸ್ವಾನಂದಲಹರಿಯೆಂದೂ, ಸ್ಫೂರ್ತಿವಿಲಾಸವೆಂದೂ ಕಾವ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಜಂಬ ಕೊಟ್ಟಿದಂತೆಲ್ಲ ಅದರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕೆಂಬಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ಸಮಾಜವು ಕವಿಗಳ

ಮುನ್ನುಡಿ.

ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗೇ ಪಣ ತೊಟ್ಟಂತೆ, ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲಿ ಎನು ವಂತೆ, ಅವರನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸುವದು. 'ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ನಡುವೆ ಕೂಸು ನುಗ್ಗು' ಎನುವ ಗಾದೆಯಂತೆ ಕವಿಸಾಮಾಜಿಕರ ನಿರಪೇಕ್ಷೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಡವಾಗುವದು. ಅದರ ಅನಂದದಾಯಕ ಶಕ್ತಿಯು ಹಿಂಗುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನಗರಗಳು, ನಂದನವನಗಳು ಕಾಣುವದರ ಬದಲು ಪ್ರಳಯದ ಮೋಡಗಳ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಸುಳಿದಾಟವು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವಭಾವವಾದರೂ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹಿತವಲ್ಲ.

ಈ ಕವನಗಳ ಕವಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ ಇವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಬಯಕೆ ಇದ್ದರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದವರು. ಬೇಡಾಗಿದ್ದರೂ ಬಡತನದ ಬಲೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಲು ಬರದಾದವರು. ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಡವರಾದರೂ ಕೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಕವಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಭಾವಪ್ರಸಂಚವನ್ನು ಮುಸುಕಿ ಮುಳುಗಿಸಲು ಬರುವ ಮೇಘಮಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎಸೆದ ಮಿಂಚಿನಂಥ ಅವರ ಮಂತ್ರಾವಳಿಯ ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಗಳು ರಸಿಕರ ಮನವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕವಿಯುವವು. ಅವರು 'ಬಡತನವೆ ಬೇಕು' ಎಂದು ಹಾಡುವದನ್ನೋದಿ "ಅಪ್ಪಾ! ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾಕಿದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇಕೆ?" ಎನ್ನುವಂತೆನಿಸುವದು. 'ಹೇಳಲಾರದ ದುಃಖ'ದ ಹಾಡೂ ಅದೇ.

‘ಅಳುವದೇನಂತರಾತ್ಮನ ದುಃಖಭಂಜನೆಗೊ?’

ಇಲ್ಲದೊಡೆ, ಓ ಗೆಳೆಯ, ಜನಮನೋರಂಜನೆಗೊ?’ ||

(ಗೂಬೆಯ ನರಳಾಟ)

ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯುಂಟಾಗುವದು.

ಕೊಠಿಕೆ

ಶ್ರೀ. ಸಣಕಲ್ಲ ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಜಾತಿ ಸಹಜವಾದ ತೀರದ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಮೀರಿದ ಅಸೆಯೂ ಇವೆ. ಆ ಬಲದಿಂದ ಅವರು ಉನ್ನತವಾದ ಊರ್ಜಿತವಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವರು. ಈ ಕಾವ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾಜದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ. ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಈ ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ಆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ದರ್ಶನಾರಂಭವೆಂದೇ ನಾನು ಬಗೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸುಚಿನ್ಮದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಿತರಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಸಣಕಲ್ಲ ಇವರು ಇದಕ್ಕೂ ಸರಸವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ನೀಡುವರೆಂದೂ, ಕನ್ನಡ ವಾಚಕ ವರ್ಗವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದೆಂದೂ ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಮಂಗಳವಾರ
ತಾ. ೧೮-೯-೩೪

ದ. ರಾ ಚೀಂದ್ರೆ.

ಆರಿಕೆ.

→*0*←

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯು ಇಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವ ಸುಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದುದು ವಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣರು ಶ್ರೀಯುತ ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು. ಅವರು ನನ್ನ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿಷ್ಟೋ ಸಲ ತಂದೆಯ ಹಾಗೆ ಸಹಾಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತೆ, ಇಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ, ನನ್ನ ಕವನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ತಮ್ಮ ಸದುದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ಪತ್ರದಿಂದ ನನಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿದೆ

ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚದಡಚಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನು ಬೇಗ ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡುವು ದೊರೆತಹಾಗೆ ಬರೆಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ ಬೇಂದ್ರೆ ದತ್ತಣ್ಣನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅದರಂತೆ, ಶ್ರೀಯುತ ಪ್ರೊ. ಗೋಕಾಕ ವಿನಾಯಕಣ್ಣನೂ, ಕಲ್ಲೂರ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರರೂ, ನನಗಾಗಿ ಆ ಕವನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಲೋಕಿಸುವ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ವೇಳೆಯನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಆಯುವ, ತಿದ್ದುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀಯುತ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ನನ್ನಂಥ ಬಡವನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಸಹ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಣ್ಣಂದಿರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯುತ ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯು! ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರ

ಕೋರಿಕೆ.

ಕೃಪೆಯ ಬಲದಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಯೋಗವು ಬಂದಿತೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳದಿರಲಾರೆ!

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೆರಡು ಕವನಗಳನ್ನುಳಿದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದ ಕಾಲದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಕವನಗಳೂ ಇವೆ. ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಜಯಕರ್ನಾಟಕ, ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ್ನಾಟಕ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಕಥಾಂಜಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪತ್ರಿಕೆ, ಶಿವಾನುಭವ, ರಾಜಾರಾಮಿಯನ್, ಜಿನವಿಜಯ ಮೊಸಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವವು. ಆ ಕವನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಡೆಗೊಟ್ಟು, ಆಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಕವನಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿತವನೂ ಅಲ್ಲ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದವನೂ ಅಲ್ಲ; ವಿಮರ್ಶಕನಂತು ಮೊದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ಇವು ಇಂತಹವೇ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವದು? ಇವು ಸರಸವಾಗಿರುವವೋ ಇಲ್ಲವೆ ವಿರಸವಾಗಿರುವವೋ, ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುರುಳಿಯಂತೆ ಕ್ಷಣಭಂಗವಾಗಿರುವವೋ ಅಥವಾ ಕಾಲದ ಒರೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಕೆಲಕಾಲದ ವರೆಗಾದರೂ ಬಾಳಲಿರುವವೋ, ನಾನರಿಯೆ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವು ವಿರಸವಾಗಿ, ನೀರಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳಿಯಂತೆ ಇವುಗಳ ಹಾಡಾಗಿದ್ದು ದಿಟವೇ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ನೋವೂ ಇಲ್ಲ! ಮನಕೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೆಡಕೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ

ಕಡಡಿದಾ ಕಡಲಿನಲಿ, ಕುದಿಯುವಾ ಒಡಲಿನಲಿ,
ಬೇಡೆಂದರೂ, ಒಗೆಯುತಿಹವೇಕೆ ಗುಳ್ಳೆ?

ಕೋರಿಕೆ.

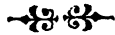
ಶಾಂತವಾಗಲು ಕಡಲು, ತಣಿವುಗೊಳ್ಳಲು ಒಡಲು,
ಇರಲೆಂದರೂ, ಒಡೆದು ಜಲವಸ್ಪವಲ್ಲೇ? ||೧||
ಕಾಲಶರಧಿಯು ಕಡಡಿ, ಬಾಳಬಸಿರದು ಕುದಿದು,
ಇಂದಿಂತು ಹುಟ್ಟಿದೀ ಹಾಡಗುಳ್ಳೆ
ಶಾಂತವಾಗಲು ಕಾಲ, ತಣಿವುಗೊಳ್ಳಲು ಬಾಳು,
ಲೀನವಾಗಲಿ ಕಾಲಶರಧಿಯಲ್ಲಿ! ||೨||

ಎಂದು ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇಷ್ಟೇ ನುಡಿದು ಸುಮ್ಮನಾಗುವೆ!

ಭಾನುವಾರ
ತಾ|| ೨೦—೯—೧೯೩೪

ಕನ್ನಡತಾಯಿಯ ಊಳಿಗದಾಳಾದ
ಈ ಶ್ಲೋಕ ಸಣಕಲ್ಲ ರಬಕವಿ.

ಪರಿವಿಡಿ.

	ಕವಿತೆಗಳು	ಪುಟ.
೧	ಕೋರಿಕೆ	೧-೨
೨	ವರದಾನಿ ಗುಡ್ಡವೈ	೩-೫
೩	ದೇವಮಹಿಮೆಯು	೬-೭
೪	ಭಾವವೇ !	೮-೯
೫	ಸಿಗಬಾರದೇ ?	೧೦-೧೪
೬	ನನ್ನ ಬರೆ !	೧೫-೧೮
೭	ಏನು ?	೧೯-೨೧
೮	ಉಪಕಾರವೇ !	೨೨-೨೪
೯	ಕುರುಡ	೨೫-೨೭
೧೦	ಕಾಲಲೀಲೆ	೨೮-೨೯
೧೧	ನಾವಿಕನು	೩೦-೩೩
೧೨	ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವು	೩೪-೩೫
೧೩	ಮೌನ	೩೬-೩೭
೧೪	ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿರುಳು	೩೮-೩೯
೧೫	ಹೊತ್ತು	೪೦-೪೩
೧೬	ಭಕ್ತಿ	೪೪-೪೫
೧೭	ರನ್ನವಕ್ಕೆ	೪೬-೫೦

ಕೋಶ

೧೮	ಕಣ್ಣು	೫೧-೫೨
೧೯	ಸಾವು	೫೩-೫೪
೨೦	ಏನು ಮಾಡಲಿ!	೫೫-೫೯
೨೧	ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು!	೬೦-೬೨
೨೨	ಇನ್ನೆಂತು?	೬೩-೬೫
೨೩	ಕನಸೋ? ನನಸೋ?	೬೬-೬೭
೨೪	ಕರ್ಮವೇ!	೬೮-೭೦
೨೫	ಸರಳಜೀವಿಯು	೭೧-೭೨
೨೬	ಹಾಳಾದ ಆಲಮಟ್ಟಿ!	೭೩-೭೫
೨೭	ಬಡವನೆಂದಳಲದಿರು	೭೬-೭೭
೨೮	ಬೇಡಿಕೆ	೭೮-೭೯
೨೯	ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಡು	೮೦-೮೨
೩೦	ಉದಯಾಸ್ತ	೮೩-೮೫
೩೧	ಚಿಕ್ಕತಿಮ್ಮ	೮೬-೮೯
೩೨	ವ್ಯರ್ಥನೆ	೯೦-೯೧
೩೩	ನೀತಿ	೯೨-೯೩
೩೪	ಹೇಳಲಾರದ ದುಃಖ	೯೪-೯೫
೩೫	ತಿಳಿದುನೋಡು	೯೬-
೩೬	ಬಾಳ್ವಣ್ಣು	೯೭-
೩೭	ಗೂಬೆಯ ನರಳಾಟ!	೯೮-೧೦೦
೩೮	ಇರಾಳೆ ಬಾರ!	೧೦೧-೧೦೨
೩೯	ಮಿತ್ರ!	೧೦೩-
೪೦	ಆವಾವ ದಾರಿಯಲು ಹೊಳೆಹಕ್ಕಿ ಹರಿದರೂ	೧೦೪-

ಕೋರಿಕೆ

೪೧	ತಿರುಕ	೧೦೫-೧೦೬
೪೨	ಬಡತನನಿ ಬೇಕು	೧೦೭-
೪೩	ಬಾಲನ ದುಃಖ	೧೦೮-೧೦೯
೪೪	ಪ್ರಶೋತ್ತರ	೧೧೦-೧೧೨
೪೫	ಇದನೆ ಕರುಣಿಸು!	೧೧೩-
೪೬	ಇದ್ದಾಗ ಬಿದ್ದಾಗ!	೧೧೪-
೪೭	ಬ್ರಹ್ಮಸಕ್ಷಿ	೧೧೫-೧೧೬
೪೮	ಕೋಮಲತೆ	೧೧೭-
೪೯	ಬಿನ್ನಹ	೧೧೮-೧೧೯

ಶುದ್ಧ ಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ.

	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧೧	೧೭	ನಿಂತಿದೆ	ನಿಂತಿರೆ
೧೨	೧೭	ಬಡಿದು	ಬಡೆದು
೧೩	೧೬	ಹೊನ್ನು	ಹೊನ್ನ
೧೩	೧೮	ತಗಬಗೆಯನನವರತು	ತಗಬಗೆಯನನವರತ
೧೪	೧	ತಾಯಿ	ತಾಯೆ
೧೮	೧೬	ಯೋಗದಿಹರು	ಯೋಗೆದಿಹರು
೧೯	೪	ಅದಕೆ	ಅದನೆ
೨೩	೧	ಖಲಸ್ವಾರ್ಥಿ	ಖಲಸ್ವಾರ್ಥಿ
೨೫	೫	ಎತ್ತೆತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡುತ್ತತ್ತ	ಎತ್ತೆತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡತ್ತತ್ತ
೩೩	೬	ಗೊಟ್ಟು	ಗೊಟ್ಟು
೪೪	೮	ಮೇಲ್ಬರುವವನು	ಮೇಲ್ಬರುವವನು
೪೮	೧೮	ನಿರುಗಸುವ ಬಗೆಯ	ನಿರುಕಿಸುವ ಬಗೆಯ
೫೩	೬	ನಂಟಿಸುತ	ನಂಟಿಸುತ
೫೪	೧೦	ಹುಡುಗಿಸುತೆ	ಹುಡುಗಿಸುತೆ.
೫೮	೭	ಆಸೆನುಡಿಯ	ಆಸೆನುಡಿಯ
೫೮	೮	ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿ	ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿ,
೬೪	೪	ವಳಕುತಿನವೆ	ವಳಕುತಿನವೆ
೬೯	೨೨	ಗುರುತುಸಿರಿದೊಡೆ ನಿ	ಗುರುತುಸಿರಿದೊಡೆ?
೭೧	೬	ಸಂತಸದಲಿ	ಸಂತಸದಲಿ
೭೮	೨	ನುಂಗಿಸುತ್ತಿರಲಿ	ನುಂಗಿ ಸುತ್ತಿರಲಿ
೮೧	೫	ಶರಣಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ	ಶರಣಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ
೮೧	೧೯	ಪಲ್ಲಟನೆ	ಪಲ್ಲಟನೆ
೮೧	೨೦	ಹಿಡಿದು	ಹಿಡಿಯಲು
೮೪	೬	ಸ ಖಾಸೆಯ	ಸ:ಖಾಸೆಯ

೮೭	೧೪	ದೇವಸೂತರಗೆ ಬಹರಿತ್ತ	ದೇವದೂತರಿಗೊಬಹರಿತ್ತ
೯೦	೧೪	ಬಗೆವಯಕೆಡಾವ	ಬಗೆವಯಕೆತಾವ
೯೩	೪	ಪರ	ಏರ
೯೭	೪	ಕಮ್ಮಲರಂತರಗಳಲಿ	ಕಮ್ಮಲರಂತರಳಲಿ
೯೮	೦	ಗೂಗುಡುಗೇಕೆ	ಗೂಗುಡುವೇಕೆ
೧೦೧	೪	ಸಾರಿ	ಸಾರ
೧೦೨	೧	ಕಷ್ಟಗಳ	ಕಷ್ಟಗಳ
೧೦೩	೨೦	ಮನಮೆರೆತು	ಮನಮರೆತು
೧೦೮	೧	ಕಡೆ	ಕರೆ
೧೦೮	೧೨	ನಿನಗ	ನಿನಗಪ್ಪ
೧೧೬	೨	ಭಾವದ	ಭಾರದ
೧೧೭	೧೧	ಬೆಂದು	ಬೆಂಡು
೧೧೮	೧೬	ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳು	ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳು
೧೧೯	೩	ಒಗೆದು	ಒಗೆದು
೧೧೯	೩	ಮಣ್ಣೂಡಲೆಂದಿವನು	ಮಣ್ಣೂಡಲೆಂದಿವನು.

ಕೆಳಗೆ ಬರೆದವುಗಳು / ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿರುತ್ತವೆ
ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಓದಬೇಕು.

೨೭ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ೭ ನೇ ಸಾಲು:— ಹೀನವಹುದೆಂತ! ಪರಿಪೂ
ರ್ಣವಹುದರಿಯೇನೇ ?

೩೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ೨ ನೇ ಸಾಲು— ಹಿಮಕರ / ರಕ್ಷಿಯೊಳರಿಸಿ

೧೦೧ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ೭ ನೇ ಸಾಲು— ಕಣ್ಣಿನೊಳ | ಹೊರಳಿಸು
ತನಂತ

೧೦೪ ನೇ ಪುಟ ೮ನೇ ಸಾಲು ತನ್ನೊಳಾಪಾದ ಕೆಡೆಯೀ
ಯೆಲೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಅದೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನೊಳಾ ಪಾದಕೆಡೆಯೀಯೆ
ಲೆಂದೇ! ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಕೋರಿಕೆ.

ಕೋರಿಕೆ.

೧

ಜಗವೆಲ್ಲ ನಗುತರಲಿ,
ಜಗದಕುವು ನನಗಿರಲಿ!
ನಾನಳಲು ಜಗವೆನ್ನನೆತ್ತಿಕೊಳದೇ?
ನಾ ನಕ್ಕು, ಜಗವಳಲು, ನೋಡಬಹುದೇ?

೨

ತೆರವಾಗಿ ನನ್ನೆದೆಯು,
ಧರೆಯೆದೆಯು ಉಕ್ಕಿರಲಿ!
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೇಲಿಸುವೆನೆನ್ನೆದೆಯನು!
ಧರೆ ಬತ್ತಿ, ಎನ್ನೆದೆಯು ಉಕ್ಕಲೇನು?

೩

ಪೊಡವಿಯೈಸಿರಿ ವಡೆನು,
ಬಡತನವು ನನಗಿರಲಿ!

ಕೋರಿಕೆ

ಕೈಯೊಡ್ಡೆ, ಪೊಡವಿಯೆನಗಿಕ್ಕದೆನು?

* ಪೊಡವಿಯೇ ವೈಯಳಿಯೆ, ಮಾಡಲೇನು?

ಳ

ವಿಶ್ವನು ತುಂಬಿರುವ

ಈಶ್ವರನೆ ಅಳತೊಡಗೆ,

ಸೈತಿಡಲು, ಸೈಪಿಡಲು, ಬರುವನಾವಂ?

'ಹೇ, ತಂದೆ,' ಎನಲೆನ್ನನವನೆ ಕಾವಂ?

ಪ್ರಾಸಕ್ತಾಗಿ, ಜೀಕಾದರೆ "ಮೈಯಳಿಯೆ ಪೊಡವಿ,ಹಾ! ಮಾಡ
ಲೇನು " ಎಂದೆನಕೊಳ್ಳಬಹುದು!

ವರದಾನಿ ಗುಡ್ಡಮ್ಮೆ!

ವಾ ಪ! ವರದಾನಿ ಗುಡ್ಡಮ್ಮೆ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲೆ, ನಿನ್ನ
ಚರಣದರುಶನದಾಸೆಯಿಂದೆ ನಾ ಹಗಲಿರುಳು
“ಬರಬೇಕು ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ
ಕಡೆಗಿಂದು ಬಂದು ನಿನ್ನ ।

ವರಮಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿ ನೋಡಿ
ಹರುಷದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಭಕ್ತಿಗಿಂಬನು ಮಾಡಿ,
ಕೊರಳುತ್ತಲಿರುತಿಹೆನು ನಿನ್ನಯಡಿಹುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಬೆರಗಾಗಿ ತವ ಲೀಲೆಗೆ ॥ ೧ ॥

ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುವ ಗಾಳಿ ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಗಾಳಿ,
ಇಲ್ಲಿರುವ ನುಣುಪಾದ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ
ಚಲ್ವನಾಗಿಹ ಹಂಸದುಪ್ಪಳದ ಹಾಸಿಗೆಗೆ
ಇಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದೊಳಗೆ ।

ಕಲ್ಲು ಕೊರಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತಿಹ ನೀರು
ಅಲ್ಲಿ ಸಗ್ಗದೊಳಿರುವ ಸೊದೆಯನಣಕಿಸುತಿಹವು!
ಇಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ನವದು ರುಚಿಯಾದ ಪ್ರಸಾದವದು !
ತಾಯೆ, ಅದರಿಂದೆ ಜನರು ॥ ೨ ॥

ಕೋಶಿಕೆ.

ಬಾಳುವೆಯ ಕಾಟದಿಂ ಜೇಸತ್ತು, ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ
ಮೇಳೈಸಿ ತಪ್ಪದಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಮಿಸಿ
ಬೀಳಲೈ ನಿನ್ನ ಸಾದಂಗಳಗೆಯವರ ತನು

ಶಾಂತಿಯನು ತಳೆಯುತಿಹುದು ;

ಮಾಲಿನ್ಯವನು ಕಳೆದು ಮನವು ತಿಳಿಯಾಗುವದು
'ಪಾಲಿಸಮ್ಮಾ!' ಎಂದು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಲ ಕಳೆವರು ತಮ್ಮ ದುಃಖಚಿಂತೆಗಳನ್ನು

ಮರೆಯುತ್ತ ಜಗದ ತಾಯೆ || ೨ ||

ತಿರುಗಲೆಂತಮ್ಮ, ನಾ ನಿನ್ನ ಗುಡಿಯನು ಬಿಟ್ಟು,
ಬರುತಿಹವು ಹೊರಸೂಸಿ ದುಃಖದಿಂ ಕಣ್ಣೀರು !
ಬರಲಾರೆಯೇಂ ತಾಯೆ, ತವ ಮರುಳ ತರಳನಂ

ಮುದ್ದಿಡಲು ಶಾಂತಿಪ್ರದೇ ।

ಇರುತಿರುವೆ ನೀನೆಲ್ಲ ತಳಗಳಲಿ ಎಂದು ಜನ
ಪೊರೆಯುತಿರೆ, ನೀನೇಕೆ ಕಾಣಲೊಲ್ಲೆಯೆ ಆಮ್ಮ !
ಭರದಿಂದ ಬಾರಮ್ಮ, ತೋರಮ್ಮ ನೊಗವನ್ನು

ನಿನ್ನಳುವ ಕಂದಗೀಗ || ೪ ||

ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲಯೆ ಕುಳವುದತ್ತ ನಾ ಪೋದರೂ !
ಸುತ್ತಲೂ ನಿನ್ನಯ ಸುಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಕಾಣುವವು !

ಕೋರಿಕೆ.

ಏತ್ತಲೂ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಗಾನಗಳೆ ಕೇಳುವವು !

ನಿನ್ನ ಧವಲಿತ ಕೀರ್ತಿಯು ।

ಹತ್ತ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಹೊರಚಲ್ಲುವದು !

ಏತ್ತ ನಾನಿರತಿರುವೆ! ನೀನೆತ್ತ ನೆಲಸಿರುವೆ !

ಋತ್ಯು ಮತ್ತರಸುವೆನು, ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನಿರವನ್ನು,

ಕರುಣೆಯೊಂದಿರಲಿ ಜನನೀ || ೫ ||

ದೇವಮಹಿಮೆಯು.

೧

ಕಣ್ಣು ಸಣ್ಣದಿಹುದು ದೇವ,
ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಕಾಣ್ವು ಶಕ್ತಿ
ಬಣ್ಣಣೆಯನು ಮೀರಿ ಜಗವ
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ!
ಜಗವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ!

೨

ಕಿವಿಯು ಚಿಕ್ಕದಿಹುದು ದೇವ,
ಕಿವಿಯು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಶಕ್ತಿ
ಭುವಿಯೊಳಿರುವ ದನಿಯನೆಲ್ಲ
ಕೇಳುತ್ತಿರುವದು!
ದನಿಯ ಕೇಳುತ್ತಿರುವದು!

೩

ರಸನೆ ದೊಡ್ಡದಿಲ್ಲ ದೇವ,
ರಸನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದೊಳಿರುವ
ರಸಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಡಿವ
ದೊಡ್ಡ ಗುಣವಿದೆ!
ದೇವ, ದೊಡ್ಡ ಗುಣವಿದೆ!

೪

ಕೋರಿಕೆ.

೪

ಎದೆಯು ಚಿಕ್ಕದಿಹುದು ದೇವ,
ಎದೆಯು, ಜಗವ ವ್ಯಾಸಿಸಿರುವ
ಸದಮಲನಹ ನಿನ್ನ ತನ್ನೊ
ಳರಿಸ ಬಲ್ಲದು!
ತನ್ನೊಳರಿಸ ಬಲ್ಲದು!

೫

ಹೂವು ಚಿಕ್ಕದಿಹುದು ದೇವ,
ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಜಗದ ಜನರ
ಭಾವವರಳಿಸುತಹ ಒಳ್ಳೆ
ಕಂಪು ನೆಲಸಿದೆ!
ಒಳ್ಳೆ ಕಂಪು ನೆಲಸಿದೆ!

೬

ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳಲಿ
ಲೆಕ್ಕದಾಚೆ ಶಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು
ಅಕ್ಕರಂದೆ, ದೇವ, ನೀನು
ಪೂಜ್ಯನಾಗಹೆ!
ನೀನು ಪೂಜ್ಯನಾಗಹೆ!

ಭಾವವೇ!

೧

ಮೋಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಹೊಳೆಯು
ತೋಡೋಡುತೆಲ್ಲಿಗೋ, ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರೆ ನೀನು,
ಬೇಡಿ ಬಗೆ ಬಿರಗಿನಿಂ ನಿನ್ನನೇ ನೋಡುವದು!
ಭಾವವೇ, ಬರಲಾರೆಯಾ? ||

೨

ಬಿಡದುಬ್ಬಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ಕಡಲಲೆಗಳೊಳು ನಿನ್ನ
ಬಿಡಗಿನಡಿಗಳು ಕುಣಿವುದನು ಕಂಡು ಬಗೆ ಹಾರಿ
ಪೊಡಮಡುತ ಬೇಡುವದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕುಣಿದಾಡ
ಲೇನೇನುವೆ ನೀ ಭಾವವೇ? ||

೩

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಿರಿಗೊರಲನುಣ್ಣರವದೆಲ್ಲಿಯೋ
ಅಕ್ಕರದ ನಿನ್ನ ಪಡಿನುಡಿಗೇಳಿದಂತೆನಿಸೆ
ಬಿಕ್ಕಸದಿ ಕಿವಿದೆರೆದು ಬಗೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕುವದು!
ಭಾವನೆಯೆ ಸಿಗಲಾರೆಯಾ? ||

೪

ಕೋರಿಕೆ

೪

ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಿರಲು ನಿನ್ನಿರವದೆಲ್ಲಿಹುದು?
ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮೈದೋರುತೆಲ್ಲಿಯೋ ನೈಗರೆವೆ!
ಸಲ್ಲಲಿತೆ, ಸವಿಯೆ, ನೀನೊಂದೆ ಸಲವೇ ಬಂದು
ಬಗೆಯುಣಿಸಿ ತಣಿಸು! ತಣಿಸು!!

೫

ನನ್ನಾಸೆ ಜಾಣ್ಮೆಗಳು ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ನೋಡು
ತನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯ್ವ ಬಡವನೊಲು ಬಳಲುತ್ತಿವೆ!
ಚನ್ನೆಯೇ, ನೀನವಕೆ ಜೀವದಾನವಸೀಯು
ಬಂದೆನ್ನ ಬಗೆಯ ಪುಗುತ! ||

ಸಿಗಬಾರದೇ ?

ಗಿಳಿಗೊಂಚಿ ಚಂಚುವಿಂದೊಡೆದ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣು
ಗಳ ಸರಸ ಧಾರೆಯಿಂ ನೆನೆದು ತಂಪಾಗಿರುವ
ನೆಲದ ಮೇಲ್ಪುಳಿತು, ತಣ್ಣೆಳಲಿಂದೆ ನೇಸರಿನ

ಕದಿರುಗಳ ಮರೆಯ ಮಾಡಿ ।

ಬಳಸಿದ ಪಯಿರುಗಳ ನಲವಿನಾಟವ ನೋಡಿ,
ಗಿಳಿ ನವಿಲು ಕೋಗಿಲೆಗಳಲಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು,
ಅಳಿಯ ಹಾಡನು ಕೇಳಿ, ನಲಿಯುತಿಹ ಮಾನವನ

ಸೊಗವೆನಗೆ ಸಿಗಬಾರದೇ ? ॥ ೧ ॥

‘ಜುಳುಜುಳೆ’ದುಲಿಯುತ್ತ ಸಾಗಿರುವ ಹಳ್ಳದಾ
ಜಲದ ಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು, ಇಬ್ಬದಿಗ-
ಳಲಿ ಬೆಳೆದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬೇರಿನಿಂ ನೀರನ್ನು

ಕುಡಿಕುಡಿದು ಮನದಣಿಯದೆ ।

ತಲೆಯಿಂದೆ ಕುಡಿದಂತೆ, ಬಾಗಿ, ನೀರನು ಮುಟ್ಟಿ,
ಸಲೆ ನೋಟವನು ಬೀರ್ವುದನು ಕಂಡು ಮೈಮರೆದು,
ಅಲೆಯತಲಿ ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡುತಿಹ ಮಾನವನ

ಸೊಗಸೆನಗೆ ಸಿಗಬಾರದೇ ? ॥ ೨ ॥

ಕೋರಿಕೆ

ಧಾಂಣಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಲಿಹ ಚಮ
ತ್ವಾರಗಳ, ಪಾತಾಳ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳನು, ಮೇ-
ಲೂರ ವೆಗ್ಗಳವನ್ನು, ನವರಸಗಳನುಭವವ,

ಷಡಿಪುಗಳಾಟವನ್ನು ;

ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ನೋಡಿ ಮೇಣ್ವಾಣಿ-
ಬಾರದನು ಕಂಡು, ಕೇಳದುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೆ
ಭೂರಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳು ಪುಸ್ತಕದ ಭಕ್ತನಾ

ಸುಖವೆನಗೆ ಸಿಗಬಾರದೇ ? || ೩ ||

ಅಡವಿಯೊಳಗೇಕಾಂತ ತಾಣಕ್ಕೆ ತಾ ಪೋಗಿ,
ಗುಡಿಸಲೊಂದನು ಕಟ್ಟಿಯದರ ಸುತ್ತಲು ಬಲು ನಿ-
ಜಿಡಮಾದ ಮೇಣ್ವಾಣ್ಯಮಾಗಿರುವ ಉದ್ಯಾನ

ವನು ರಚಿಸುತದರೊಳಿರುವ ;

ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಿ, ಬೆಳೆಯಿಸುತ ತಿಳಿಮನದಿ
ವೃಡನಡಿಯ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆಯುತಿಹ
ಕಡು ಜಾಣ ಯೋಗಿಯಾ ಸ್ಥಿರ ಶಾಂತಿ ಸೌಖ್ಯಗಳು

ನನಗಿಂದು ಸಿಗಬಾರದೇ ? || ೪ ||

ನಿಲವು ನಿಂತಿದೆ ಹೊಲದಿ, ಹಾಲ್ಲಾಳುಗಳಿಗೆ ಮನ
ವೆಳಸಿರಲು, ಸುತ್ತಲಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಂದು ತೆನೆ

ಕೋರಿಕೆ

ಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತ್ತಿರೆ, ಬಾನ್ವಣಿಯು ಮೂಡುತ್ತಿರೆ,
ಸುಳಿಗಾಳಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲು |

‘ಎಲೆಲಿ, ಹಾ ಹಾ ಹುರು ಹುರೈ’ದು ಚೀರುತಲಿ
ಬಲವಾಗಿ ಎಸೆಯುತ್ತ ಕವಣೆಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಬೆಳೆಯೊಳಗೆ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದಲೆವೊಕ್ಕಲಿಗನುಬ್ಬ
ನನಗಿಂದು ಸಿಗಬಾರದೇ ? || ೫ ||

ಮುರುಕ ಗುಡಿಸಲೊಳಿದ್ದು, ಹರಕು ಚಿಂದಿಯ ಹೊದ್ದು
ಮುರುಕವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಮುರುಕನರಿಯದಳಾಗಿ,
ತಿರುಹುತ್ತ ರಾಟಿಯನ್ನು “ರವತ್ತುಕೋಟಿಯೀ
ರಾಟಿಯಲ್ಲಿರುವ”ದೆಂದು |

ಹರುಷದಿಂ ಹಾಡುತ್ತ, ಕಷ್ಟಗಳ ದೂಡುತ್ತ
ಹರಿಸುತ್ತ ಬಡತನವ, ಹಗಲಿರುಳು ನೂಲುತ್ತು
ಲಿರುವ ಸಾಧ್ವಿಯ ಹೋರೆಯಿಂದಿನಿಂದಿನಗನಿಶ
ವೂ ದೇವ, ಸಿಗಬಾರದೇ ? || ೬ ||

ಬಿರುಗಾಳಿ ಸುಯುಟ್ಟಿ, ಕಡಲು ಭೋರ್ಗರೆದರೂಂ,
ತೆರಿಗಳುರೆ ನೆಗೆಯುತಬ್ಬರಿಸುತಪ್ಪಳಿಸಿಯುಂ,
ಭರದಿಂದ ಹಡಗು ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಬಂಡೆಗೆ ಬಡಿದು
ಮೇಲೈಳಗೆ ಯಾಗುತ್ತಿರಲು |

ಕೋರಿಕೆ

ಅರಿಜನರು ಸುತ್ತಣಿಂ ಕಣೆವಳೆಯ ಕರೆದರುಂ
 ಮರಣವದು ರೌದ್ರರೂಪದಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತರುಂ
 ತೊರೆಯದಲೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ನಸುನಗುತಲಿಹ ನಾವಿ
 ಕನ ಗುಣವು ಸಿಗಬಾರದೇ ||೭||

ಬಡವರೊಳಗತಿ ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ತಾನು
 ಮಿಡುಕದಲೆ, ಮನಮುಟ್ಟಿ ದುಡಿಯುತ್ತ ಹಗಲಿರುಳು।
 ಪಡೆಯುತ್ತ ನಿಟಲದೊಳಗೆನಿತಿರುವದನಿತನೇ
 ತೃಪ್ತಿವಡೆಯತಲದರೊಳು।

ಹಿಡಿದ ಧರ್ಮವ ಬಿಡದೆ, ಸತ್ಯಶೀಲದಿ ನಡೆದು,
 ವೃಷನಡಿಯನೆಡಿಬಿಡದೆ ಮನದೊಳಗೆ ನೆನೆಯುತ್ತ
 ಸ್ತೋದವಿಯೊಡೆಯನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಮಾನವನ
 ಮನವೆನಗೆ ಸಿಗಬಾರದೇ ? ||೮||

ಜಗವನೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ಬಗೆಯಿಂದೆ ನೋಡುತ್ತೆ
 ಬಗೆಯ ನುಡಿಯನೆ ಮಾಡಿ, ನುಡಿಯ ದಿಟವನೆ ಮಾಡಿ,
 ನಗುತ ಹುಡಿಯೊಳ್ಳುಳಿತು ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನನೆ ಮಾಡಿ
 ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣನೆ ಮಾಡುತ ।

ಜಿಗಿವಾಸೆಯನು ತೃಪ್ತಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿಸುತೆ, ಬಿಸುಟೆ
 ತಗಬಗೆಯನನವರತು ಸಂತಸದೊಳಿರುತ ಮಿಗೆ
 ಸೊಗಯಿಪೆಳೆ ಮಗುವಿನಾ ಸರಳ ಬಗೆಯಿಂದಿನಿಂ
 ಸತತವೂ ಸಿಗಬಾರದೇ ? ||೯||

ಕೋರಿಕೆ

ಅಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ, ಸಡಗರದೊಳೋಲಾಡಿ
ಯೊಮ್ಮೆ ನೀ ನಲಿಯುತ್ತ ಬೆಡಗುಗೊಳಿಸಿದ ಮನೆ
ಎಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕವು ಅಡವಿ ಪಾಲಾಗಿಹುದು

ತಾನೊಡೆದು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದು ।

ಸುಮ್ಮನಿರದಿರಲೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲೊಡಗೂಡಿ
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೇಳುತ್ತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮನೆಗಟ್ಟು
ತುಮ್ಮಳದಿ ನಿನ್ನನುಳಿಸುವದನ್ನು ಕಾಣ್ವುದಿನ

ವೆನಗಿಂದು ಸಿಗಬಾರದೇ ? ||೧೦||

ನನ್ನ ಬರೆ!

ಕಾರಿರುಳು ಮುಸುಗಿಹುದು! ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಲಗಿಹುದು!
ತೋರುವದು ಸುತ್ತಲೂ ಶಾಂತತೆಯೆ ಶಾಂತತೆಯು!
ಹಾರಲೈ ಹೃದಯವೊಂದೆಡೆಬಿಡದೆ ಮಲಗಿರುವ
ಕಬ್ಬಿಗನು ಕಣ್ಣಿರೆಯುತ ।

ಏರೇರುತಿಹ ಬಗೆಯ ಸರಿಗೊಳಿಸಿ ದೀವಿಗೆಯ
ನೇರಿಸುತ, ನಿರುಕಿಸಲು ಬೆಳಕಿಂಡಿಯೊಳು ತಾನು,
ಜಾರುತಿಹ ತಾರೆಗಳು ಹೀರುತವನೆದೆಯನ್ನ
'ನನ್ನನೇ ಬರೆ' ಯೆನುವವು ॥೧॥

ತಂಗಾಳಿ ತೊನೆಯುವದು! ಮುಂಬಗಲು ಬಂದಿಹುದು!
ಕಂಗಳನ್ನೊರಯಿಸುತೆ ಕಬ್ಬಿಗನು ಕೂರುವನು!
ಆಂಗಣದೊಳಹ ಗಿಡದ ಮೇಲ್ಕುಳಿತ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ನಲುಮೆಯಿಂ ಚಿಲಿಮಿಲಿಸುತ ।

ನುಂಗುತವನೊಳಬಗೆಯ ಹಾರುತ್ತಲುಬ್ಬಿನಿಂ
ದಂಗಾಂಗಗಳಲಿ ಪುಳುಕಾಂಕುವ ಪುಟ್ಟಿಸುತೆ
ಇಂಗಿಹುದೆ ನಲುಮೆಸೆಲೆ? ಎಳೇಳು ಕಬ್ಬಿಗನೆ
'ನನ್ನನೇ ಬರೆ' ಯೆನುವವು ॥೨॥

ಕೋರಿಕೆ

ಮೂಡುವನು ನಿಸಿವಗೆಯು ಮೂಡಣದ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ!
ಹಾಡುತ್ತ ಕಬ್ಬಿಗನು ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗುವನು!
ತೀಡುತಿಹ ಗಾಳಿಯೊಳು ನರುಗಂಪನುರೆ ಬೀರಿ
ನಗುತಲಿರುವಲರೋಳಿಯು ।

ಬಾಡಿರುವ ಬಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೂರ್ವೆಯಿಂದಾಡುವೆವು!
ನೋಡು, ನೋಡಿತ್ತ ನೀ ಸುಮ್ಮನೇಕೋಡುತಿಹೆ?
ನಾಡಿ ಸೌಸವವೀವ ಸಂತಸದ ಬೀಡಾದ
‘ನಮ್ಮನೇ ಬರೆ’ ಯೆನುವದು ॥೨॥

ನಡುವಗಲು ಬಂದಿಹುದು! ನೇಸರಿನ ಕದಿರುಗಳು
ನಡುತಿಹವು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾನಿಸರ ನೆತ್ತಿಯಲಿ!
ಜಡಸೃಷ್ಟಿ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿಹಳು ಬಿಸಿಲಿನೊಳು!
ಸುಳುಹಿಲ್ಲ! ಸಪ್ಪಳಿಲ್ಲ!

ಸೊಡಬಲಿಯೊಳಲೆಯುತಿಹ ಕಬ್ಬಿಗನ ಬಗೆಯು ಮರು
ಳ್ಳಿದಿದಂತೆಯಾಗಿರಲು, ಸಾವಿನೊಲು ನಿಲ್ಲುವನು!
ಹೊಡೆಯುತಿರೆ ಹೃದಯವೊಂದೆಡೆಬಿಡದೆ ಜಡ ಸೃಷ್ಟಿ
‘ನನ್ನನೇ ಬರೆ’ ಯೆನುವಳು ॥೪॥

ಇಳಿಹೋತ್ತು ಕಳೆದೋರೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕಬ್ಬಿಗನು
ಹೊಲದೊಳಗೆ ಹೋಗುವನು! ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುವನು!
‘ಇಳಿವಿಸಿಲಿನೊಳು ಹಾರುತಿಹ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡಿ
ನಿನಿದನಿಯೊಳುರೆ ಬೆರೆಯುತ!

ಕೋರಿಕೆ

ಸುಳಿಗಾಳಿಯೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಬೀಸಲದಂದೆ
ತಲೆಹಾಕಿ ಮುರುಕ ಮಾಡತಲಿಳಿಗೆ ಮಣಿದೇಳು
ತೊಲುವೆಯಿಂ ನಲಿನಲಿವ ಹಚ್ಚನ್ನ ಪಯಿರುಗಳು
‘ನನ್ನನೇ ಬರೆ’ ಯೆನುವವು ||೫||

ಬೆಳದಿಂಗಳೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳುಕ್ಕಿಹುದು! ಕಬ್ಬಿಗನು
ಹೊಳೆಯ ದಡದಲಿ ನಿಲಿಸಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ನಾವೆಯಲಿ
ಕುಳಿತು ಚಕ್ಕಂದದಿಂ ಹುಟ್ಟಿ ಕಡಿಯುತೆ ನೀರಿ
ನಾಟವನ್ನಾಡುತಿರಲು |

‘ಸುಳುಸುಳೆಂ’ ಬುಲಿಗೇಳಿ ಸುವ್ಮನೇ ನಿಲ್ಲುವನು!
ತೊಳಗುತಿಹ ಚಂದಿರನು . ತಲೆಯನ್ನು ಸೆಳೆಯುತಲಿ,
‘ಜುಳುಜುಳನೆ’ ಹರಿಯುತಿಹ ಹೊಳೆಯು ಜಗ್ಗುತಲಿದೆಯ,
‘ನನ್ನನೇ ಬರೆ’ ಯೆನುವವು ||೬||

ಮುಡಿ ಸಡಿಲಿ ಪುಡಿಯಿಡಿದ ಮುಂಗುರುಳು! ಕಂಬನಿಯ
ಮಿಡಿದು ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು! ಬೆಸನದಿಂ
ದಡದಡನೆಯದರುತಿಹ ತುಟಿಜೋಡು! ಕಳೆಗುಂದಿ
ಕಂದಿರುವ ಮುಖಬಿಂಬವು!
ಮಿಡುಕುತಿಹ ಮನವು! ನೀರನ್ನಂಗಲಿದಲೆ
ಬಡಕವಾಗಿಹ ದೇಹ — ಪತಿವಿರಹಿಣಿಯ ನೋಡಿ

ಕೋರಿಕೆ

ದೊಡನವಳ ಪ್ರೇಮವದು ಕಬ್ಬಿಗನ ಬಗೆ ಸೇರಿ

‘ನನ್ನನೇ ಬರೆ’ ಯೆನುವದು! ||೭||

ಜುಡುಪಾದ ಪರ್ವತದ ತುದಿಯ ಮೇಲ್ನಿಲ್ಲುವನು!

ಕಡಲೊಂದು ಕೆಳಗಿಳೆಯೊಳಲೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವದು

ಬೆಡಗಿನಿಂ ಕೂಡಿರುವ, ಮೇಲೊಂದು, ಮೇರೆಯಿ

ಲ್ಲದ ಮುಗಿಲು ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುದು!

ಸಡಗರದ ಪಟ್ಟಣಗಳೆದ್ದಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು

ಕಡು ಪೆಂಪ ತಾಲ್ಪಹವು! ಕಂಡನಾ ಕಬ್ಬಿಗನು!

‘ಒಡೆಯನಾನಿವಕೆಲ್ಲ ನನ್ನನೇ ಬರೆ’ ಯೆಂಬ

ನುಡಿಗೇಳಿ ಬೆರಗಾದನು! ||೮||

‘ಮಗುವೆ ಇದ್ದಿಹ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಪರಪೆಣ್ಣಿಗೆ

ಬಗೆ ಸೋತು ನನ್ನನೇ ಮರೆತಿಹರು ಅಲ್ಲ! ಇ-

ನ್ನಗಲಿದರ ಮಾತ ತೆಗೆದೊಡೆಯಳುವು ಪೆಚುವದು!

ಮಾಡಲೇಂ ಗತಿಗೇಡಿಯು!

ದುಗುಡವದು ಕಾಡುವದು! ಕೈಕಾಲ ತುಂಡರಿಸಿ

ಯೊಗದಿಹರು ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಕಟುಕರಕಟಕಟ! ಹಾ!

ಮಗುವೆ, ಇಂತೆನ್ನ ಬರೆ’ ಯೆಂದೆನಲು ಕರುನಾಡು,

ಕಬ್ಬಿಗನು ಹಾ! ಎನುವನು ||೯||

ಏನು?

ಸೊಗದೊಳಗೆ ಮಲಗಿದೆಳೆ

ಮುಗುವಿನಾ ವೊಗದೊಳಗೆ

ಮುಗಳನಗೆಯಲಿ ನೀನು

ನಗತಲಿಹೆಯೋ?—ಅದಕೆ

ನಗಿಸುತಿಹೆಯೋ? ||೧||

ಅರಳಿರುವ ಬೆಳಗಿನಲಿ

ನರುಗಂಪನುರೆ ಬೀರ್ವ

ಅರಳುಗಳನೊಳಸೇರಿ

ಅರಳುತಿಹೆಯೋ?—ಅವುಗ

ಳರಳಿಸುವೆಯೋ? ||೨||

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಿರಿಗೊರಲ

ಹೊಕ್ಕು, ಜಗ ಮೈಮರೆಸಿ

ಯಕ್ಕರದಿ ನುಣ್ಣರದಿ

ಹಾಡುತಿಹೆಯೋ?—ಅವನೆ

ಹಾಡಿಸುವೆಯೋ? ||೩||

ಕೋರಿಕೆ

ಮುಗಲೊಳಗೆ ನೀ ನಿಂತು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಗೆಗಳಿಂ
ಮುಗಲಾಗ ಕೆಳಜಗವ
ನೋಡುತಿಹೆಯೋ?—ಮುಗಲ
ನೋಡಿಸುವೆಯೋ? ||೪||

ತೊರೆಯೊಳಗೆ ಬೆರೆತು ಬಗೆ
ಕರಗಿಸುವ ಸರಗೈದು
ತಿರುಗುತಿಹ ಸೃಷ್ಟಿಯನು
ನಿಲಿಸುತಿಹೆಯೋ?—ನೀನೆ
ನಿಲುತಲಿಹೆಯೋ? ||೫||

ಎದೆಗೊಳದಿ ಪದುಳದಿಂ
ಹುದುಗಿ ನೀ ವಿಧವಿಧದ
ಚದುರಿನಲೆಯಲೆಯಾಗಿ
ಏಳುತಿಹೆಯೋ?—ಅಲೆಯ
ನೆಬ್ಬಿಸುವೆಯೋ? ||೬||

ತಾರೆ ಶಶಿ ರವಿಗಳಲಿ
ಸೇರಿ ನೀನನವರತ
ಧಾರುಣಿಯನೆಲ್ಲವನು

ಕೋರಿಕೆ

ಬೆಳಗುತಿಹೆಯೋ?—ಅವನೆ

ಬೆಳಗಿಸುವೆಯೋ? ||೭||

ಇಳೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ
ಮಳೆಗಾಳಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿ

ಯೊಲುಮೆಯೊಳು ಸಲಹೆಲೈ

ಬರುತಲಿಹೆಯೋ?—ಅವನೆ

ಬರಿಸುತಿಹೆಯೋ? ||೮||

“ಕಾಯುತಲಿ ಕುಳಿತಿಹೆನು

ಬಾ ಎನ್ನ ಮಗು” ವೆನುತ

ತಾಯಿಯೆದೆಯೊಳು ಕುಳಿತು

ಒದರುತಿಹೆಯೋ?—ಅವಳ

ಒದರಿಸುವೆಯೋ? ||೯||

ವೊದಲಿನಿಂ ತುದಿವರೆಗು

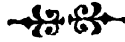
ಇದನೆಲ್ಲವನು ನೀನು

ಹದುಳದಿಂದೆದೆ ಸೇರಿ

ಒರೆಯುತಿಹೆಯೋ?—ಏನು

ಒರೆಯಿಸುವೆಯೋ? ||೧೦||

ಉಪಕಾರವೇ?

ತರುವಿನೊಳು ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಹೂವಿನೊಳು ಕಂಪಾಗಿ,
ತೊರೆಗಡಲು ಮುಗಿಲಿನೊಳು ಹರಿವ ಜೀವನವಾಗಿ,
ಧರೆಗೆಲ್ಲ ಜಳಕಾಗಿ ಬಿಸಿಗದಿರನೊಳು, ಸೊಡೆಯ

ಹೊನಲಾಗಿ ತಿಂಗಳಿನೊಳು ।

ಎರಲೊಳಗೆ ಜೀವಿಗಳ ಜೀವಾಳವೇಯಾಗಿ
ತಿರೆಯೊಳಗೆ ತರತರದ ಬೆಳೆಯಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ದೇ-
ವರ ದೇವನೇ ನೀನೆ, ನೀನೆಯಾ ದೇವನಹ

ನಿಷ್ಪಾಮ ಉಪಕಾರವೇ ॥೧॥

ಇಳೆಯೊಳಗದೆಲ್ಲಿಯೋ ಮರುಕ ದಯೆಯಾದಾಯಾ-
ಗಳ ರೂಪಿನಿಂದೆ ಕೆಲ ಸಾಧುಸಜ್ಜನಕರುಣೆ-
ಗಳ ಬಳಸಿ ಸುಳಿವ ನೀನೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳೆಲ್ಲರೊಳ-

ಗೇಕೆ ತಲೆದೋರಲಿಲ್ಲ?

ತಲೆದೋರಿ, ಹೊಳೆಯುತ್ತ ದುಃಖದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳ
ನಿಲದಂತೆಯೋಡಿಸುತ ಸತ್ಯಸುಖಶಾಂತಿಯಿಂ
ದಿಳೆಯಿದನು ತುಂಬುತಲಿ ಬೆಳಗುತಿಹ ಸಗ್ಗವ-

ನ್ನೇಕೆ ನೀನೆಸಗಲಿಲ್ಲ? ॥೨॥

ಕೋರಿಕೆ.

ಬೆಲೆಗೇಡಿ ಬಲಸ್ವಾರ್ಥಿ ವಂಚಕರು ನಿನ್ನ ಬಹು
ಬೆಲೆ ಬಾಳ್ವೆ ಹೆಸರಿನಿಂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸುತ್ತಕಟೆ!
ತಿಳಿಯದಿಹ ಬಡಜನರ ಗೋಣ್ಣುರಿದು ಕೊಲೆಮಾಡು-
ತಿರುವದನು ನೋಡು! ನೋಡು!!

ಕೊಲುವದನು ನೋಡಿ ನೀ ಬಲುಮೆಯಿಂದವರೆದೆಯು -
ನೊಳವೊಕ್ಕು, ಹೊರದೂಡಿ ಹೊಲಸುತ್ತನವನು, ಬಗೆಯ
ತೊಳೆಯುತ್ತ ಸರಿಗೊಳಿಸಿಯವರನ್ನು ಸಾಧುಸ-
ಜ್ಜನರನ್ನು ಮಾಡು! ಮಾಡು!! ||೩||

ಬೆರೆಯುತ್ತಲಿ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ
ಹರಿಯುತಿಹ ಉಪಕಾರವೇ ನೀನು ಕರುಣದಿಂ
ಹರದೊಡನೆಯೆಲ್ಲ ಜನಮನಗಳಲಿ, ನಿನ್ನ ಹೆ-
ಚ್ಚಳಕೇನು ಕುಂದಿರುವದು?

ಕರಿಗತ್ತಲೆಯು ಜಗದೊಳರಲು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬೆಲೆಯು
ಬರುವದೆಂಬೀ ನುಡಿಗೆ ಯಾಸರವನೀಯದಿರು!
ತ್ವರೆಮಾಡು! ತ್ವರೆಮಾಡು!! ಹರಹು ನಿನ್ನಯ ಮಿರುಗು-
ತಿಹ ಬೆಳಕನೀಜಗದೊಳು ||೪||

ಬೇಡುವೊಡೆ ಬೇಡು ನಿಷ್ಪಾಮೋಪಕಾರಿಯನು,
ಕಾಡುವೊಡೆ ಕಾಡು ನಿಷ್ಪಾಮೋಪಕಾರಿಯನು,

ಕೋರಿಕೆ

ಕೂಡುವೊಡೆ ಕೂಡು ನಿಷ್ಠಾವೋಪಕಾರಿಯನು,
ಹಗಲಿರಳು ಸೇವೆಯನ್ನು |

ಮಾಡುವೊಡೆ ಮಾಡು ನಿಷ್ಠಾವೋಪಕಾರಿಯದು,
ಹಾಡುವೊಡೆ ಹಾಡು ನಿಷ್ಠಾವೋಪಕಾರಿಯನು,
ಮೂಡುವೊಡೆ ಮೂಡು ನಿಷ್ಠಾವೋಪಕಾರಿಯಲಿ
ಆ ದೇವನಲ್ಲಿ ಮನವೇ ||೫||

ಕುರುಡ.

೧

ಕುರುಡಾಗಿ ಮರುಗುತಿರುವೆ!

ಹರಹರನೆ!

ಕುರುಡಾಗಿ ಕೊರಗುತಿರುವೆ ||

ಕತ್ತಲೆಯೆ ಕತ್ತಲೆಯು. ಕತ್ತಲೆಯೆ ಕತ್ತಲೆಯು!

ಸುತ್ತಿಹುದು ಎತ್ತೆತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡುತ್ತತ್ತ!

ಮುತ್ತಿಹುದು ಒಳಹೊರಗು! ಹತ್ತಿಹುದು ಮೇಲ್ಕೆಳಗು!

ಸತ್ತಿರುವೆ ಜೀವಿಸಿಯು! ಸತ್ತು ನಾ ಜೀವಿಸುವೆ!

ಕತ್ತಲೆಯೆ ಜಗವಾಗಿದೆ!

ಹಾ! ದೇವ,

ಜಗವೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ ||

೨

ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಬಗೆಯೋಡಿ, ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಜಗ ನೋಡಿ,

ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಸೊಗ ಕಂಡು, ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಸೊಗಸುಂಡು,

ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಬೆಳಕೆಡಿದು, ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಚಲುವಡಿದು,

ಕಣ್ಣಿನಿಂದೆಲ್ಲವೂ, ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆಲ್ಲವೆನೆ

ಜೀವವೇ ಭಾವವಾಯ್ತು!

ಕೋಶಿಕೆ.

ಭಾವಿಸಲು,

ಭಾವವೇ ಜೀವವಾಯ್ತು! ||

೩

ಇಂತಿರುವ ಕಣ್ಣಿನೇ ಕಳಕೊಂಡು ನಾನಿಂದು
ಭ್ರಾಂತಿವಡೆದಳುತಿರುವೆ ಗಳಗಳನೆ ಬಗೆ ನೊಂದು!
ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕುರುಡ! ನಾ ದಿಟವಾಗಿಯೂ ಕುರುಡ!

ಸಂತಸದಿ ನಾನಂದು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ ನೋಟಗಳು

ಕರಿಪಟದ ಮೇಲ್ದೋರುವ

ಚಿತ್ರದೊಲು

ತಿರುಗುವವು ಹೇ ಶಿವಶಿವಾ!

೪

ಹರುಷದಿಂ ನಿರುಕಿಸುತ ತಣಿಯಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ
ಧರೆಯನಿದನೆಲೆ ದೇವ, ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವೆ!
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸರಸವಹ ಹರುಷವಹ ನೋಟಗಳ

ನಿರುಕಿಸುತ ನಿನ್ನಂತೆ ಹರುಷಗೊಳಬೇಕೆನಲು,

ಕುರುಡನಾಗಿರುವೆನಲ್ಲ!

ಅಕಟಕಟ!

ಮರುಳನಾಗಿರುವೆನಲ್ಲ!

೫

ಮಾರಹರ, ಜಗದೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಲ್ವೆ

ಬಾರದಿಹ ನೋಟಂಗಳುಂಟೇನು? ಕೇಳಲ್ವೆ

ಕೋರಿಕೆ.

ಬಾರದಿಹ ವಚನಂಗಳಿರುವವೇ ನುಡಿಯಲೈ?

ಬಾರದಿಹ ಶಬ್ದಂಗಳಿರುತಿಹವೆ? ಇದ್ದಿರಲು,

ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಬಾಯಿಗಳನು

ಹೇ ದೇವ,

ಇಲ್ಲದೊಲು ಮಾಡು ನೀನು!

೬

ನೀನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಿರೆ ನಿನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯದೆಂತು

ಹೀನವಹುದೆಂತ ಪರಿಪೂರ್ಣವಹುದರಿಯೆನೇ?

ಜಾನಿಸಲೈಲ್ಲವೂ ನನ್ನದೇಯಪರಾಧ!

ಮಾನನಿಧಿ ಜಗದ ಸೊಗವೇ ನಿನ್ನ ಹೆಬ್ಬಸೆ!

ನಾನು ಗೈದಿರುವದನ್ನು

ತಪ್ಪದಲೆ

ನಾನೆ ಯುಣ್ಣುತಲಿರುವೆನು!

೭

ಹೊರಗಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಲು, ಒಳಗಣ್ಣು ತೆರೆಯುವದೆ?

ತೆರೆದು ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಬೆಳಕನ್ನು ನಿರುಕಿಸುದೆ?

ನಿರುಕಿಸುತ್ತ ಹೊರಗಿರುವ ಬೆಳಕನ್ನು ಮರೆಯುವದೆ?

ಮರೆಯುತ್ತಲಿ ತನ್ನೊಳಹ ಬೆಳಕಿನೊಳು ಜಿರೆಯುವದೆ?

ಬೆರೆಯುವೋಲೊಳಬೆಳಕಮು

ಹೊರಬೆಳಕಿ

ನಿಂದೆ ಬಲು ಚಲುವಿರುವದೇ?

ಕಾಲಲೀಲೆ.

೧

ಕಬ್ಬಿಣವು ಓಡುತ್ತಿದೆ! ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಹಾಡುತ್ತಿದೆ!
ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಗಾಳಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿಹುದು!
ನೀರು ನೆಲನಾಗಿಹುದು! ನೆಲವು ಮನೆಯಾಗಿಹುದು!
ಧಾಂಣಿಯೊಳೆನಿತೆನಿತು ವೈಚಿತ್ರ್ಯವು!

೨

ಮುಗಿಲೊಳಗೆ ಜಗವಾಡಿ, ಜಗದೊಳಗೆ ಮುಗಿಲಿಳಿದು,
ಸೊಗಸಾದ ಸುದ್ದಿಯನು ಸಾರುತ್ತಿಹವು!
ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಾವಗಳ ಬೀರುತಿಹ ಚಿತ್ರಗಳು
ಬಗೆ ಸೆಳೆದು, ಲಗಬಗೆಯೊಳೆಯುತ್ತಿಹವು!

೩

ಮಿಂಚು ಸೆರೆಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನೆ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ
ಸಂಚಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳನೆಸಗುತ್ತಿಹುದು!
ಕಾಂಚನವು ಮಿಂಚಿನೆಡೆ ಬೇಗದಿಂ ಸಾಗುತ ಎ-
ರಂಚಿಯನೆ ಬೆರಗಿನೊಳು ನೂಕುತ್ತಿಹುದು!

೨೮

ಕೋರಿಕೆ

೪

ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಜಗಬಂದು ಸುದ್ದಿಯನು ಪೇಳುತ್ತಿದೆ !
ಇಳೆಯಾಟವೆಲ್ಲವೂ ತೋರುತಿಹುದು !
ಮಂತ್ರಗಳು ಮೇಣಂದ್ರ ಮಾಹೇಂದ್ರ ಜಾಲಗಳ
ತಂತ್ರಗಳು ಸೇರಿಹವು ಯಂತ್ರಗಳಲಿ !

೫

ಇಬ್ಬಣವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ! ನಿಬ್ಬಣವು ಹೆರವರಿಗೆ !
ಹಬ್ಬವಿಂದುಬೈಗದೊಳಬ್ಬರಿಪುದು !
ಮಬ್ಬ ನಿಬ್ಬರವಾಯ್ತು ! ಕೊಬ್ಬಿನುಬ್ಬರವಾಯ್ತು !
ದಬ್ಬಾಳಕೆಯು ದೇವ, ತಬ್ಬತಿಹುದು !

೬

ತಿರ್ರನೇ ತಿಗರಿಯೊಲು ತಿರುಗುತ್ತಲಿಹ ಹೊತ್ತು
ಬಿರ್ರನೇ ಬೀಸುವದೆ ಹೊಸ ಉಸಿರನು ?
ಮರೆಮಾಡುತೀಗಿರ್ಪ ಭೀಕರದ ನೋಟಗಳ
ಮಿರುಗುತಿಹ ದೃಶ್ಯಗಳ ತೋರ್ಪುದೇನು ?

೭

ಒದಗಿದ ಬಗೆಗಳನು ಭೂತದೊಳು ಮರೆಮಾಡಿ,
ಹುದುಗಿದ ಬಗೆಗಳನು ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ
ಮುದದಿಂದೆ ತಂದು, ಹೊಸ ಹದನವನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ
ದಿದು ನೋಡು ! ಇದು ನೋಡು ಕಾಲಲೀಲೆ !

ನಾವಿಕನು.

೧

ನೌಕೆಯಾಚಿಯ ದಡದಿ!

ನಾನು ಈಚೆಯ ದಡದಿ!

ನಡುನೆ ಭೋರ್ಗರೆಗರೆದು ಹರಿವ ನೆರೆಯು
ಕಡಿಹಾಯ್ಸುವಂಬಿಗನ ಸುಳುಹನರಿಯೆ!

೨

ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದುಬ್ಬಿ,

ಹೊಸ ನೀರಿನಿಂ ಕೊಬ್ಬಿ,

ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಜೀವಿಗಳ ತಳಗಾಣಿಸಿ

ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೊಳೆ ಹರಿವುದಿಳೆ ತೇಲಿಸಿ!

೩

ಗಿಡಬಿಟ್ಟು ರಣಹದ್ದು

ಕಾಗೆಗಳು ನೆಗೆದೆದ್ದು

ಮುತ್ತತಲಿ ನೆತ್ತಿಯನು ಕುಕ್ಕುತಿಹವು!

ಬಿತ್ತರದಿಯಂಜಿಕೆಯನುಕ್ಕಿಸುವವು!

ಕೋರಿಕೆ.

೪

ಗುಡುಗುಮಿಂಚುಗಳೊಡನೆ
ಬಲ್ಲರಿಯು ಜಡಿದೊಡನೆ
ಮನವು ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲದಿಹ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ
ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಸೊಗವರಸುತಿಹ:ದು ಸೋತು !

೫

ಬುಸುಗುಡುವ ಬಿರುಗಾಳಿ
ನದಿನೀರಿನೊಳು ತೇಲಿ
ಬರುತಿರುವ ನಾವೆಗಳ ಹಾರಿಸುವದು !
ತೊರೆಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಸುತ ಜಾರಿಸುವದು !

೬

ತಿರುಗುಣಿಯ ಮಡುವಿನಲಿ
ತಿರುತಿರುಗಿ ಹರಗೋಲು
ಬುಡಮೇಲು ತಾನಾಗಿ ಮುಳುಗುತಿಹವು !
ದಡಕಾಣದಲೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತಿಹವು !

೭

ಮುಂದಿನದು ಮರೆಯಾಗಿ
ಹಿಂದಿನದು ಮಂಜಾಗಿ
ಅವರ್ತದೊಳು ಸಿಕ್ಕು ತಿರುತಿರುಗುತ
ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೇಸರಿಯುವವು ಬಳಲುತ !

ಕೋಶ.

೮

ಇಂತಿರುವ ನೆರೆಡುನ್ನು
ಎಂತು ನಾ ದಾಂಟುವೆನು ?
ನಾವೆಯನು ಕಂಡು ಬಗೆ ಹರಿಯುತಿಹುದು!
ನಾವಿಕನ ಕಾಣದಲೆ ಮರುಗುತಿಹುದು!

೯

ಆ ದಡದಿ ಚಲ್ಲಾಟ!
ಈ ದಡದಿ ಮಿಡುಕಾಟ!
ಅಲ್ಲಿರುವದುಮ್ಮಹದ ಬನದ ಸಿರಿಯು!
ಇಲ್ಲಿರುವದುಮ್ಮಳದ ಮುಳ್ಳಕೊರೆಯು!

೧೦

ದಾಟಹೋದವರೆಲ್ಲ
ಕೋಟಲೆಯ ತೊರೆದಲ್ಲಿ
ಗುರಿಮುಟ್ಟಿ ಚಿರಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ
ಒರಗಿ ನಗುನಗುತಿಹರು ಹರುಷದಲ್ಲಿ!

೧೧

ನಾವೆಯೇಜೆಯ ದಡಕೆ
ಬರುವಾಸೆಯದು ಮನಕೆ
ತೋರದಲೆ ಬಳಲಿಕೆಯೆ ತೂಗುತಿಹುದು!
ಕರೆಕರೆಯೆ ಪಡುತ ಬಗೆ ಬಾಗುತಿಹುದು!

೨೨

ಕೋರಿಕೆ

೧೨

ಕುಳಕುಳಿತು ಬೇಸತ್ತು

ಕಡೆಗೆ ಬೇಡುವೆನತ್ತು,

“ ತೋರದಿಹ ನಾವಿಕನೆ, ದಯದೋರುತ
ಬಾರ ಕಡೆಹಾಯ್ಲು ಕಂಬನಿಯೊರಸುತ !

೧೩

ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ

ಈ ಭವದ ಕಡಲಲ್ಲಿ

ಬಹುದೂರ, ಬಹುದೂರ, ಆಚೆ ದಡದಿ

ತವ ದಯದ ನಾನೆಯದು ತೇಲೆ ದಿಟದಿ

೧೪

ದೇವನೇ, ನೀನಿಂದು

ನಾವಿಕನೆ ಐತಂದು

ಕರುಣ ನಾನೆಯ ನೂಕುತೆನ್ನಯೆಡೆಗೆ

ತ್ತರೆಮಾಡಿ ಕಡೆಹಾಯಿಸಾಚೆ ತಡೆಗೆ

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವು.

೧

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು !!

ಖರಕರ ಹಿಮಕರ ರಕ್ಷಿಯೊಳಿರಿಸಿ

ಶಿರದೊಳಗಾಗಸ ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿ

ಧರೆಯನು ಜ್ಯದಯದಿ ತಿರುಗಲು ಬಿಟ್ಟು

ಪಾತಾಳಕೆ ತಾನಡಿಗಳನಿಟ್ಟು

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು !!

೨

ಕಾಲಾಶ್ವವ ತಾನೇರುತ ಕುಣಿಸಿ

ಮೂಲೋಕಗಳನ್ನೊಂದೆಡೆ ಬರಿಸಿ

ನಾಟದ ಕೋಲನು ಕೈಯಿಂ ತಿರುಹಿ

ಲೀಲಾ ಜಾಲವ ಪಸರಿಸಿ ಸರಿದು

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು !

೩

ಸರಿಸುತ ಯುಗಯುಗಗಳ ತೆರೆಯನ್ನು

ಹರಿಯಿಸಿ ಚಣದೊಳಗಚ್ಚರಿಯನ್ನು

೩೪

ಕೋರಿಕೆ

ಬೆರಿಯಿಸಿಯದರೊಳು ಜನಮನವನ್ನು
ಧರಿಯನು ಸೆರೆಯಾಗಿಸಿ ತಾ ಮೆರೆದು

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು!

೪

ವಿಶ್ವವ ನವರಸರಚಿಯಲಿ ತೊಳೆದು
ಅಣುರೇಣುಗಳಲಿ ಸುಲಭವಿ ಸುಳಿದು
ಸೃಷ್ಟಿಯ ವೇರೆಯ ಮೀರುತ ಬೆಳೆದು
ನೋಡುವ ಮನಜರ ಸ್ಮೃತಿಯನು ಕಳೆದು

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು!

೫

ನುಡಿಯುವ ಜನರನು ಮೂಕರ ಮಾಡಿ
ಮೂಕತೆಯಲಿ ನುಡಿಯಾಗುತೆ ಮೂಡಿ
ಕಣ್ಣುಗಳೆಸೆದಾಟವ ಹೂಡಿ
ಕಿವಿಬಗೆ ಕೇಳದ ಗಾನವ ಮಾಡಿ

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು!

೬

ಚಾಚುತ ಬಾನ್ಗೆ ಬಗೆಯ ರಸನೆಯನು
ತೂರುತ ತಾರಾಕಂದುಕಗಳನು
ಬಾರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಭೇರಿಯನು
ಘೈಘೈ! ಘೈಘೈ!! ದಣಿಯದೆ ಕುಣಿದು

ಕಬ್ಬಿಗನಾಟವನಾಡುವನು ।

ವೆೌನ.

೧

ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೆರ್ವಡುವಿ-
ನಾಳವಿಹ ತಿಳಿಯೊಳಗೆ
ಕಾಲಿಟ್ಟ ವೆೌನವೇ, ಬಾರ!

೨

ಎರಲ ಮೇರೆಯ ಮೀರಿ,
ಮೆರೆವ ಗ್ರಹಗಳ ಹಾರಿ,
ಒರಗಿರುವ ವೆೌನವೇ ಬಾರ!

೩

ಸರಿಯಿರುಳ ಸಮಯದೊಳು
ಪೆರೆಯ ಸಿರಿವೆಳಕೆನೊಳು
ಸಿರವೆತ್ತಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ,

೪

ಗದ್ದಲದ ಗಡಿಬಿಟ್ಟು,
ನಿದ್ದೆಯಾಚೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿ
ಎದ್ದಿರುವ ವೆೌನವೇ ಬಾರ!

೫

ಬರುತೆನ್ನನಾವರಿಸಿ
ಧರೆಯ 'ಕಿರಿಕಿರಿ' ಸರಿಸಿ
ಕರುಣೆಯಿಂ ಗುಟ್ಟುಗಳ ತೋರು!

ಕೋರಿಕೆ

೬

ಕದಲದಿರು! ಕದಲದಿರು!!
ಕದಲಿ ನೀ ಹೋಗದಿರು!
ಕದಲಿದರೆ ಕದಡುವದು ಚಿತ್ತು!

೭

ಕಲಕಾದ ಮಡುವಿನೊಲು
ಕಲಕಾದ ಒಳಬಗೆಗೆ
ಹೊಳೆಯದತಿ ಗೂಢವಿಹ ಗುಟ್ಟು!

೮

ಸಿದ್ಧಾಂತವರಳಿಸುವ
ರುದ್ಧನಾಗಿಹ ಬೆಳಕೆ,
ಮುದ್ದಾಗಿ ಹೃದಯದೊಳು ಕೂರು!

೯

ಕುಳಿತೆನ್ನಯೊಳಬಗೆಗೆ
ಹೊಳೆಯದಿಹ ಗುಟ್ಟುಗಳ-
ನೊಲುಮೆಯಿಂ ಕೊನೆವರೆಗು ತೋರು!

೧೦

ತೋರಿಸುತ ನೀನಿರಲು,
ಯಾರ ಹಂಗೇತಕ್ಕೆ?
ಧಾರಣೆಯ ಮಾತಿನಿಂದೇನು!

ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿರುಳು.

೧

ಹಾಲಿನ ಕಡಲಲಿ ಜಳಕವ ಮಾಡಿ
ಈಗಳೆ ಬಂದಿಹಳವಳನು ನೋಡಿ!
ನೀಲಿಯ ಮುಗಲಿನ ಕುರುಳೋಳಯಲಿ
ಜಾರ್ವವು ಚುಕ್ಕೆಯ ಹನಿಗಳು ಕೂಡಿ!

೨

ಹಿಂದಕೆ ಧರಿಸಿದ ರೂಪವ ಬಿಟ್ಟು,
ಬೆಳ್ಳನ ಮಡಿಯನು ಬೆಡಗಿನೊಳುಟ್ಟು,
ಸುತ್ತಣ ಲೋಕಕೆ ಸೊಗಸನು ಕೊಟ್ಟು,
ಬರುತಿಹಳೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಗಡಿಯಿಟ್ಟು!

೩

ಮಿತ್ರನ ಕಾಂತಿಗೆ ಮೊಗವನು ನೀಡಿ
“ ನನ್ನೀ ಚಲ್ವಿಕೆಗೇನದು ಜೋಡಿ? ”
ಎನ್ನುತ ಹರುಷದಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿ
ಬರುವಳು ಬೆಡಗಿನ ಮಾಲಿಯ ಸೂಡಿ!

ಕೋರಿಕೆ

೩

ಮುಂದಕೆ ಮುಂದಕೆ ಮುಂದಕೆ ಸಾಗಿ
ನಿದ್ದೆಯನೆತ್ತುತ ಕಣ್ಣಲಿ ತೂಗಿ
ಕಬ್ಬಿಗನೊಳು ಕನಸಾಗುತೆ ಬಾಗಿ
ಬರುವಳು ಕೊನೆಯೊಳು ಸವಿ ಹಾಡಾಗಿ!

೫

“ ಮೋಹಿನಿಯೇ ನೀ ಚಲುವೆಯು?” ಎಂದ:
ನೇಹದಿ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ನಾನಂದು,
ಮೋಹವು ತಾನಾವರಿಸಿತು ಬಂದು!
ಬಗೆದನು, “ ನಿನ್ನನು ನಾ ಬಿಡೆನೆಂದು!”

೬

ಮುದ್ದಿನ ಮೊಗವನು ಹಿಂದಕೆ ತೋರಿ,
ಕಡೆಗಣ್ಣೊಟದಿ ನಗೆಯನು ಬೀರಿ
ಬಗೆಯನು ಸೆಳೆಯುತ ಮುಂದಕೆ ಸಾರಿ,
ಹೋದಳು ಹಾ! ಹಾ! ಯಾರನೊ ಸೇರಿ!

೭

ನಿಡು ಸುಯ್ಯುತ ನಾನವಳನು ಬೇಡಿ
ಕರೆದನು! ಕರೆದನು ಮೊಗದೊಳು ಬಾಡಿ!
ಸೊಬಗದು ಹೋಯಿತು ಅವಳನು ಕೂಡಿ!
ಹಗಲದು ಮರಳಿತು ಮುಂದಕೆ ದೂಡಿ!

ಹೊತ್ತು!

ದೊರೆತಾಗ ದೊರಕಿಸದೆ ಹೋದಾಗ ಹುಡುಕುತ್ತ-
ಲಿರುವೆನಿತ್ತು ಜನರಿರುವರೀ ಜಗದೊಳು?

೧

“ಕದವ ತೆರೆಯಿರಿ ನೀವು, ಕದವ ತೆರೆಯಿರಿ” ಎಂದು
ಒವರಿದನು ನಡುಗುತಹ ನುಡಿಯೊಳವನು!
“ಮುದುಕ ನಾನಿರುತ್ತಿರುವೆ! ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿರುವೆ!
ಹೆದರುತೆದೆಯೆದರೆ ಕಾರಣವದಿಲ್ಲ!”

೨

ಮಲಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯೆಸು ಮಾಡುತಿಹ
ಲಲಿತೆ ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣೆರೆಯುತ
ಉಲುಹ ಮಾಡದೆ ತಾನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನಡೆತಂದು
ಇಲುತ ಕೇಳಿದಳವನ ಮೆಲುವಾತನು!

೩

“ತಿರುಗಿದೆನು ತಿರುಗಿದೆನು ಅಡವಿಯೊಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಬಿರುಗಾಳಿ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ!

ಕೋರಿಕೆ

ಕೊರಗುತಿಹೆ ಚಳಿಯಿ೦ದೆ! ಮರುಗುತಿಹೆ ಹಸಿವಿನಿ೦
ಕರುಣೆದೋರಿ ನಿವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೇ!

೪

“ ಸೋತು ತತ್ತರಿಸುವವು ಕಾಲುಗಳು ದಣುವಿನಿ೦!
ಮಾತಾಡಲೆನಗೀಗ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ!
ಕಾತರನು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಆಸರವ ಕೇಳುತಿಹೆ!
ಪ್ರೀತಿಯಿ೦ ಕಾಪಾಡಿರೆನ್ನ ನಿವು!

೫

“ ಅಮ್ಮ! ಒಳಗಾರಿಲ್ಲೆ? ಕೇಳಿಸದೆ ಈ ಸೊಲ್ಲು?
ಸುಮ್ಮನೇಯೇಕೆಹುದು ಪೇಳ್ವುದೀಗ!
ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ನಿವು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ತುತ್ತನ್ನ-
ವಂ ಮನವ ತಣಿಸುವದು ಬಳಲಿದವನ ”

೬

ದ್ವಾರವನು ನೂಕಿದನು! ಕನಿಕರದೊಳೊದರಿದನು!
ಚಾರುಗಾತ್ರಿಯು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ!
ತೋರದಲೆ ಹಂಚಿಕೆಯು ಹಾರಿಬಿದ್ದಳು ನೆಲಕೆ!
“ ಯಾರಿಹರೊ ಆಯ್ಯೋ! ನಟ್ಟಿರುಳನಲ್ಲೆ! ”

೪೧

ಕೋರಿಕೆ

೭

ಹಾಳುಗೋಡೆಯ ನೆಳಲಿನೊಳು ನಿಂತು ಭೂತಗಣ-
ವಾಲಿಸುತಲೀ ಸೊಲ್ಲನಣಕಿಸುವದು !

ತೇಲುತಲಿ ಟೀವಕ್ಕೆಯೊಂದು ಬಾಂದಳದಲ್ಲ
ಜಾಲವನು ಹರಡುವದು ತನ್ನ ದನಿಯ

೮

“ ನಿಂತಿಂತು ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವೆ ! ಏ ಅಮ್ಮ,
ಎಂತು ತಾಳಲಿ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಯ !
ಹಿಂದಿರುಗಲೇನಮ್ಮ ? ಆಸರವು ಸಿಗದೇನು ? ”
ಇಂತೆಂದು ಸಾಗಿದನು ನಿಡುಸುಯ್ಯತ !

೯

ಮುಗಿಲೊಳಗೆ ಮಿನುಗುತಿಹ ಉಡುಗಣವು ಮಿಡುಕಿದುದು !
ನಗುತಲಿಹ ಚಂದಿರನು ಕಳೆಗುಂದಿದ !
ಸೊಗಸಿನಿಂ ಸುಳಿಯುತಿಹ ಗಾಳಿ ನಿಡುಸುಯ್ಯಾಗಿ
ತಗಬಗೆಯ ಉಸಿರಿನೊಳಗೊಂದಾಯಿತು !

೧೦

ಬೀಳುತಲಿ ಚಣಚಣಕೆ ಕೈಗೋಲ ಸಪ್ಪಳವು
ಕೇಳದಾಯಿತು ಕೊನೆಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ !

೪೨

ಕೋರಿಕೆ

ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ ಹೋಹ ಮುದುಕನಾಕಾರವನು
ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಮನದಲ್ಲಿ ತಾ ಕಟ್ಟಿತ!

೧೧

“ ಬಲು ಪಾಪಿಣಿಯು ! ಪುಕ್ಕಿ ! ಬೆದರಿದೆನು ಮುದುಕನಿಗೆ
ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದನವನ ಸೊಲ್ಲ !
ಖಳರು ವೋಸವ ಮಾಳ್ವರೆಂದು ನಾ ಬಗೆಯುತಲಿ
ಕಳಕೊಂಡೆ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಹೊತ್ತನು !

೧೨

“ ದೊರೆತಾಗ ದೊರಕಿಸದೆ ಹೋದಾಗ ಹುಡುಕುತ್ತ-
ಲಿರುವೆನಿತು ಜನರಿರುವರೇ ಜಗದೊಳು ?
ಮರುಗುತಲಿ ಕುಳಿತರೂ ತಿರಳಿರುವ ಮುದುಕನವ
ತಿರುಗಿ ಬೇಡಲು ಬರುವನೇನು ಇನ್ನು ? ”

ಭಕ್ತಿ.

೧

“ಹೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ, ಸುರಿವವಶ್ಯಗಳದೇಕೆ?”

“ಅವ್ಯಕ್ತನನು ಕಾಣಲೆಂದು ಹಂಬಲಿಕೆ!”

೨

“ಹಂಬಲದ ಜಿಂಬಲನೆ ಮುಂದರಿವ ದಾರಿ”

“ಮುಂಬಂದರಿನಿಸಾನು ಕಾಣ ಬಳಿಸಾರಿ!”

೩

“ಕಾಣನೇ? ಕಾಣೆಯಾ ಕಂಬನಿಗಳನ್ನು?”

“ಜಾಣನೇ ಪೇಳಿದರ ಗೂಢಾರ್ಥವನ್ನು”

೪

“ತುಂಬಿರುವ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಹಾರಲೇನೊದಗುವದು”

“ಅಂಬುವನಿಗಳು ತುಳುಕಿ ಮೇಲ್ಬರುವವವು ಸಿಡಿದು”

೫

“ಎದೆದುಂಬಿ ಕೊರಲ ಸೆರೆಯುಜ್ಜಿರುವದಲ್ಲೇ?”

“ಅದ ನಿನ್ನ ಬಗೆದಿಟ್ಟಿಗಳು ಪೇಳ್ವವಲ್ಲೇ?”

೪೪

ಕೋರಿಕೆ

೬

“ಇಂತಿರಲು ಚಿಂತೆಯೇ? ಲಭಿಸುವದು ಬಗೆವಯಕೆ!”

“ಅಂತಾದೊಡೆಲ್ಲಿಹುದು ದುಗುಡವದು ಮನ್ಯನಕೆ?”

೭

“ನಂಬುಗೆಯ ತನಿರಸದಿ ತುಂಬಿರಲು ನಿನ್ನೆದೆಯು”

“ಕಂಬನಿಗಳೊಸರುವವೆಯದರೊಳಗೆ ಪರನಿಳಿಯೆ?”

೮

“ದಿಟದಿಟವು! ದಿಟದಿಟವು!! ನೀನೆನ್ನವದು ದಿಟವು!!!”

“ಅಟಮಟದ ವಾತಲ್ಲೆ? ನಂಬಲೇನೀ ವಚವ?”

೯

“ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನೀ ನೋಡು, ಕಾಣ್ವುದಾ ಪರವಸ್ತು!”

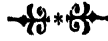
“ಮನ್ನಿಸುವೆನೀ ನುಡಿಯ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು!”

೧೦

ಕೇಳ್ದ ದನಿಯೇ ಕೊನೆಗೆ ಹೊಳೆವ ಬೆಳಕಾಯ್ತು!

ಹೇಳ್ದ ದನಿಯದರೊಳಗೆ ಬೆರೆದು ಬಯಲಾಯ್ತು!

ರನ್ನವಕ್ಕೆ.

ತುಂಬಿದೇಕಾಂತದಲಿ
ರೆಂಜೆ ಮರೆಯಲಿ ಕುಳಿತು
ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಲಿಯುತಿಹುದೇನದಲ್ಲಿ ?

ಸೃಷ್ಟಿಸೌಂದರ್ಯದಲಿ
ತುಷ್ಟಿವಡೆದಿಹ ಕವಿಯ
ಹೃಷ್ಯಚಿತ್ತವೆ ರನ್ನವಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ

ಉಬ್ಬಗೊರಲಲಿ ಕೂಗಿ
ಹಬ್ಬಿರುವ ಮೌನವನು
ತಬ್ಬತಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪುದೇನು ?

ಧಾರಿಣಿಯ ಕ್ರೂರತೆಗೆ
ಪೋರೆದೋರದೆ ನೊಂದು
ಯಾರಿರದ ಬನದಿ ಪಕ್ಷಿಯ ವೇಷದಿ

ಹಾರುತೋರ್ವನು ಯತಿಯು
ಕೋರಿ ಶಾಂತಿಯ, ಸತತ
ಸಾರುತಿಹ ಓಂಕಾರ ದೀರ್ಘಸ್ವರವೋ ?

ಕೊಂಕೆ

ಎಂಬ ನಿನ್ನಾಧ್ವನಿಯು
ಬಿಂಬಿಸುತ ಬನದೊಳಗೆ
ಚುಂಬಿಸಲು ನನ್ನಯೇ ಹೃದಯವನ್ನು

ಮೇಲನಡೆಯೊಳಾವುಲಿಯ
ಸುಳಿವಿಡಿದು ಬಂದು ನಾ
ನಿಲುತ ಗಿಡದೊಳು ನಿನ್ನ ನೋಡುತಿರುವೆ!

ಮುದ್ದಿನಾ ಮುದ್ದಿಯನು
ತಿದ್ದಿ ನುಣುಪಿನ ಪಕ್ಕ
ಹೊದ್ದಿಸುತ ಬಿದಿ ಜಗದಿ ಹಾರಿಸಿದನೇ?

ಬಿಸಿಲ ಮೊಗ ನೋಡದಿಹ
ಎಸೆವ ಕೋಮಲ ಕುಸುಮ-
ವಿಸರವೇ ಹಕ್ಕೆಯೋಲರಳಿರುವದೇ?

ಮುಗಿಲ ಪೆಂಪಿನ ಕೆಂಪು
ಜಗದ ನೆಳಲಿ ಬೆರೆತು
ಹೊಗರ ಸೂಸುತ ಪಕ್ಕವಣ್ಣನಾಯ್ತೇ?

ಹಕ್ಕಿ ನಿನ್ನಯ ಮೈಗೆ
ತಕ್ಕಮಾರ್ದವವದಕೆ
ತಕ್ಕ ಪಕ್ಕಗಳವಕೆ ತಕ್ಕ ಬಣ್ಣ!

ಕೋರಕೆ

ಕೊಕ್ಕುಕಣ್ಣಳು ಮೊಗಕೆ
ತಕ್ಕವಾಗಿರೆ ಕಾಲ್ಗೆ
ತಕ್ಕ ನಡೆ 'ತಕ್ಕದೇ' ಹಕ್ಕಿಯಾಯ್ತೇ?

ಮೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವೆ
ಮಿರುಗುವಾತ್ಮದೊಲಿರುವ
ಸರಸ ಪಕ್ಷಿಯೆ ನೋಡದೆನಿತು ನಿನ್ನ

ಹೊರಗನೇ ಬಣ್ಣಿಸುತ
ಹೊರಗನೇ ಹಣ್ಣಿಸುತ
ಮರೆಯಾದರಲ್ಲ! ಪೂರ್ವದ ಕವಿಗಳು!

ಹಿಂಗರಿಯು ಮೇಲ್ನಿಮಿರೆ
ಅಂಗಸೌಷ್ಟವಕೆನಿತು
ಭಂಗಬರದೊಲು ಕಾಣ್ವು ಬಿಡಗದೆನಿತೋ!

ನುಣ್ಣೊರಲ ಕೊಂಕಿಸುತ
ಬಿಣ್ಣೊಕ್ಕುಚಾಚಿ ತನಿ-
ವಣ್ಣಡಿವ ನೋಟ ಕಣ್ಣಿನಿತಂದನೋ?

ಗರಿಗಳನು ಚುಂಚುವಿಂ
ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳುಕೊಳುತೆ
ನಿರುಗುವ ಬಗೆಯ ಹಾ! ಸೊಗಸದೆನಿತೋ!

ಕೋರಿಕೆ

ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಭಾವ
ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಫಲಿರೇನಲು
ವಜ್ಜಳಿಸ ರೂಪಮೇಂ ಕುಣಿಯುತಿಹದೋ!

ಆತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಕತ್ತನೊಲೆದಾಡಿಸುತ
ಬತ್ತರದಿ ನಡೆಯುತಿಹ ಸೊಬಗದೆನಿತೋ!

ನಿನ್ನನ್ನು ಬಣ್ಣಿಪುದು
ನನ್ನಳವೆ? ಹಕ್ಕಿಗಳ
ರನ್ನವೇ, ದಿಟದಿ ನೀ ರನ್ನನಕ್ಕಿ!

ತಂಪಿಂಪು ಸೊಂಪುಗಳು
ಗುಂಪಾಗಿ ಮೂಡುತಿವೆ
ಪೆಂಪಿನಲಿ ನಿನ್ನಡಿಯು ಸೊಂಕೆಡೆಯೋಳಾ!

ಯುಗದಾದಿಯಲಿ ನಿನ್ನ
ನೊಗದ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ
ಜಗವೆಳಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ಅರಸುತಿಹುದು!

ನಿನ್ನ ಕಂಡೊಡನೆ ಮಿ-
ಷ್ಪಿನ್ನ ಫಲವೆಂದೆನುತ
ಪುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯೆ, ನಿನ್ನ ನುತಿಪುದಿಳೆಯು!

ಕೋರಿಕೆ

ಎಂಬ ಬಗೆರೆಂಬೆಯಲಿ
ಇಂಬುಗೊಳೆ ಬಗೆವಕ್ಕಿ,
ರೆಂಬೆಯಂ ಗೋಣ್ಣೇಡಿ ರನ್ನವಕ್ಕೆ

ಸಾರಿತದೊ ಪವ್ವನೇ!
ಸಾರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯ್ತು!
ಸಾರಿತದರೊಡನೆನ್ನ ಬಗೆವಕ್ಕಿಯು!

ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ,
ಭ್ರಾಂತಿ ವಡೆದವನಂತೆ!
ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಳಲುಕ್ಕೆ, ಬಗೆವಕ್ಕಿಯು!

ದೂರದಿಂದೇಳ್ವ ಗಂ-
ಭೀರ ನಾದವದೊಂದು
ಸಾರುತಿಹುದೀಗಕುಂ ಬಗೆಗಿವಿಯೊಳು!

ಅ ನಾದ ಝರಿಯೊಳಗೆ
ರನ್ನವಕ್ಕಿಯ ರೂಪು
ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಒಳಗಣ್ಣೆ ತೇಲಿ ತೇಲಿ !!

ಕಣ್ಣು

೧

ಪಿಂಡಾಂಡದಾಗಸವೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಗಸವು

ತೋರ್ಪುದನ್ನೆ

ನೀನು ತೋರ್ಪೆ ಕಣ್ಣೆ!

೨

ಬಗೆಯ ಪಡಿಮೂಡಿಸುವ

ತಿಳಿಯಾದ ಮುಕುರವೇ,

ನಿರುತ ಸೊಗದಿ

ಮಿರಗುತ್ತಿರುವೆ ಮೊಗದೀ

೩

ನುಡಿಗೆ ತಪ್ಪುಗಳುಂಟು

ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೆಲ್ಲುಂಟು

ಆ ತಪ್ಪುಗಳ್

ಎಲ್ಲವು ಒಪ್ಪುಗಳ್

೫೧

ಕೋರಿಕೆ

೪

ಕಿರಿಯಿಂದೆ ಹಿರಿಯೆಡೆಗೆ
ಬಿಡಿಯಿಂದೆ ಇಡಿಯೆಡೆಗೆ
ಬಗೆಯನೊಯ್ಯೆ!
ಶಂಕೆಗಳನು ಕೊಯ್ಯೆ!

೫

ಇರುವೆ ನೀ ತನುವಿನೊಳು!
ನೀನು ತನು ವಿಶ್ವದೊಳು!
ಈಸು ತಳದಿ
ವಿಶ್ವದಗಲನಳೆದೆ!

೬

ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮೆರೆವ
ಗನ್ನ ನವನೆಂತಿರ.ವ —
ನೆಂದು ನಿಂತೆ!
ಅಶ್ರುಬಿಂದುವಾಂತೆ!

ಸಾವು

೧

ಮುಜ್ಜಿದಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾ ನಿರುಕಿಸುವೆ
ನಿಚ್ಚವೂ ದುಡಿದುಡಿದು ದಣಿದು ಸೋತಿಹ ಜಗವು
ಇಚ್ಛೆಯೊಲು ನೆಚ್ಚುವಡೆದೊರಗಿರಲು ತಣವಿನೊಳು
ಒಚ್ಚನೆಯದರ ಮೇಲೆ ಪಡಿನೆಳಲ ಕೆಡಹುತಲಿ

ಮೀಂಟುತಲಿ ಬಳಲಿಕೆಯು

ನಂಬಿಸುತ ದಿಕ್ಕುಟವ

ಗೆಂಟುಗೆಂಟುಗಳನ್ನು

ಈಂಟಿ ಬಿಡುಗಣ್ಣಲಿ

ಮುಗಿಲೊಳಗೆ ನೋಡುತಲಿ, ಜಗದೊಳಗೆ ನಡೆಯುತಲಿ
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಗೆಗಳಲಿ ಬರುವೆ ಜೀವಿಗಳ ಬಳಿ!

೨

ನಟ್ಟಿರುಳಿನೊಳು ಸಾವೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ಕಂಡೆ!
ನಿಟ್ಟಿಸುತು ಸುತ್ತಲೂ ನಿನ್ನ ಪವಿಯನು ಉಂಡೆ |
ಹುಟ್ಟಿನೊಳಗಿನ ಹುಟ್ಟಿ, ನಿನ್ನಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿನೆಡೆ
ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಬಟ್ಟಿಯನು ಮರೆಮಾಡಿರುವ ಗುಟ್ಟಿ

ಕೋರಿಕೆ

“ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನು
ಮೆಟ್ಟಿತ್ತೀ ಬದುರ್ಗೆಯು
ಕೆಟ್ಟ ಚಲುವೆಲ್ಲವನು
ಒಟ್ಟಿತಲಿ ಸಮತಿಯಲಿ

ಕುಟ್ಟಿನದು ನಿರ್ದಯದೊಳೆ” ನುತ ಜನ ಜಂಕಿಪುದು
ತಟ್ಟಿ ಕರುಳನು ಸಾವೆ ಕಂಬನಿಯ ಪುಟ್ಟಿಪುದು

೩

ನಿಶಿಯು ತನ್ನೊಳು ಹಗಲ, ದಣಿವು ತನ್ನೊಳು ಸೊಗವ,
ಬೆಸನ ತನ್ನೊಳು ಸೊಗಸನಿರಿಸಿಕೊಂಡುದಯಿವೊಲು
ಹೊಸ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಸ ಬೆಳೆಯ ಹೊಸ ಕಳೆಯ ಹೊಸ ಮುದವ
ಹೊಸ ಹೊಸದನೆಲ್ಲವನು ಹುಡುಗಿಸುತೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ

ಹಣೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು
ಕೊನೆವರೆಗು ಪರಿಪೂರ್ಣ
ದಣಿದ ಬಾಳನು ನೀನು
ಗುಣವಡಿಸಲಾಗಮಿಸೆ

ಆವ ಹೊತ್ತಿರಲೇನು? ಆವ ಗೊತ್ತಿರಲೇನು?

ಆವ ಹಾಡಿರಲೇನು? ಆವ ಗುರಿಯಿರಲೇನು?

ಎನು ಮಾಡಲಿ?

[ಅಂದು ನಿರಶನ! ನಿಸ್ಸಹಾಯ! ನಿಫನದೆಡೆಗೆಯೋಡುವ ಬಗೆಯು
ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಅಳುವದು ಅಚ್ಚರಿಯೇ?]

ಎನು ಮಾಡಲೋ?

ಅಣ್ಣ,

ಎನು ಮಾಡಲೋ? ||ಪಲ್ಲ||

೧

ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆ ಧೋತ್ರವಿಲ್ಲ!

ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಂಗಿಯಿಲ್ಲ!

ಹೊಟ್ಟೆಗಕಟ! ಕೂಳದಿಲ್ಲ!

ಎನು ಮಾಡಲೋ?

ಅಣ್ಣ,

ಎನು ಮಾಡಲೋ?

೨

ಸಾಯಲಾನು ಸಿದ್ಧನಿಹೆನು!

ಆಯಸದಲಿ ತಮ್ಮನಿಹನು!

ಕೋಶಿಕೆ.

ತಾಯಿ ನೋವು ನೋಡದಿಹೆನು !

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೨

ಸಾಲವೆನಗೆ ಶೂಲವಾಯ್ತು !

ಬಾಳು ಎನಗೆ ಗೋಳದಾಯ್ತು !

ತಾಳದಷ್ಟಿ ಬೀಳ್ತದಾಯ್ತು !

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೪

ಕೇಳಲೆಂತು ಗೆಳೆಯರನ್ನು

“ಬೀಳುತಿರುವ ಬಡವನನ್ನು

ಏಳಿಸಿ” ದು ಮರಳಿ ಇನ್ನು ?

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೫೬

ಕೋರಿಕೆ

೫

ನಲುಮೆ ನೆರವ ಸಲಿಸುತೆನ್ನ
ನೊಲುಮೆಯಿಂದಲಿಲ್ಲವರೆಗು
ಸಲಹಿದವರಿಗೇನು ಕೊಡಲಿ ?
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೬

ಅಂಥ ಗೆಳೆಯರಂಥ ಜನರ
ಶಾಂತವೃತ್ತಿಗಿಂದು ನಾನು
ಎಂತು ಪಡೆದು ಸಂತವಿಡಲಿ ?
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೭

ಮೆಯ್ನೆ ಸೊರಗು ಸುತ್ತಿತಕಟ !
ಬಾಯ್ನೆ ಕೊರಗು ಮುತ್ತಿತಕಟ !
ಕೆಯ್ನೆ ಗುರಿಯು ನಿಲುಕದಾಯ್ತು !
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಕೋರಿಕೆ

೮

ಬಂದು ಮಿತ್ರರಂತೆ ಕೆಲರು
ಸಂದ ಗುರಿಯ ಹಂದು ತಿಂದು
ಹಿಂದಕ್ಕೆಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿರಕಟ!
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೯

ಅಸೆನುಡಿಯ ನುಡಿಯುತೆನ್ನ
ಫಾಸಿಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನೆ
ಹಾಸಿಬಿಟ್ಟರೆನ್ನ ಪಥದಿ!
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೧೦

ಜಗವಿದಯ್ಯಾ! ಸ್ವಾರ್ಥವಿಹುದೇ ?
ನಗುತ ನಗುತ ವಂಚಿಸುವದೆ ?
ಬಗೆಯನಗಿದು ಹುಗಿಯುತಿಹುದೇ ?
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,

ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

೧೮

ಕೋಶ.

೧೧

ಕಾಯ್ದೆ ದೇವ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ,
ವಾಯವಾಗೆ ಮನದ ಇಚ್ಛೆ,
ಸಾಯ್ದೆನು ಜಗದಿ ಹೆಚ್ಚಿ,
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಅಣ್ಣ,
ಏನು ಮಾಡಲೋ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು !

ಏಳ್ಗೆಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು || ಪಲ್ಲ ||

೧

ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳಕೆ ಹಾಕಲು ತಡೆಯನು,
ವೊರೆಯುತ ಮುಂದಕೆ ಸಾಗುವದೇ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು

ಪ್ರಗತಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು !

೨

ಹಕ್ಕಿಯ ಪಂಜರದೊಳಗಿಕ್ಕಲು ತಾ-
ನಕ್ಕರೆಯಿಂದಲಿ ಹಾಡುವದೇ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು !

ಹಾಡಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು !

೩

ನೇಸರ ಮುಗಿಲೋಳಿಯು ಸಲೆ ಮುತ್ತಲು
ಭಾಸಿಸ ಬಿಳಕನು ಕೊಡುತಿಹನೇ ?

ಕೋಶ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು
ಬೆಳಕಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು !

೪

ಅರೆಯರಳದ ಬಿರಿಮುಗುಳನು ಹರಿಯಲು,
ಸುರುಚಿರ ಪರಿವಾಳವೀಯುವದೇ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು
ಹೂವಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು !

೫

ತಿರುಗುವ ಸಿಂಗನ ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗಿಡೆ
ಕೆರಳದೆ ಶಾಂತಿಯೊಳರಬಹುದೇ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು
ಶಾಂತಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು !

೬

‘ನಿಗಿನಿಗ’ಯಗಿನಿಯ ಹುಗಿಯಲು ಮಣ್ಣೊಳು,
ಝಗಝಗಿಸುವದೇ ಮುನ್ನಿನೊಲು ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು!
ತೇಜಕ್ಕೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆ ಬೇಕು !

೬೧

ಕೋರಿಕೆ

೭

ಸಾತಾಳವ ಭೇದಿಸ ಜಲಪಾತಕೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ಕೊಡದಿರಲೇನು ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು!

ಶಕ್ತಿಗೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು!

೮

ಇರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೊಳೆಲ್ಲವು, ದೇವಾ,
ಕರುಣಿಸುತದನೇ, ಪೊರೆಯುವದು !

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು!

ದೇಶಕೆ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಬೇಕು!

ಇನ್ನೇನು ?

೧

ನಾ ಬಿಡುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು
ಸುಡುತಲಾಸೆಯ ಬಸಿರ,
ಮುಗಿಲ ಕಮರಿಸುತಿಹುದು
ನೋಡು ದೇವಾ !

ನಾ ಸುರಿಪ ಕಣ್ಣು ಪನಿ
ಕರಗಿಸುತ ಗುರಿಯ ಮಣಿ
ಯನು, ಜಗವ ಮುಳುಗಿಪುದು
ವಿಶ್ವಜೀವಾ !

೨

ನನ್ನ ಈ ರೋದನವು
ಬೆದರಿಸುತ ಸಾಧನವ,
ದೀಪಗಳನು ಮುಸುಗುವದ
ಕೇಳಲೆಂತು ?

ನನ್ನ ಈ ಎದೆಯ ಧಗೆ
ಚುಯ್ಯೆನಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಬಗೆ
ಯನು, ಕಡಲ ಕುಡಿಯುತಿರೆ,
ತಾಳಲೆಂತು ?

ಶೋಕ.

೩

ನನ್ನ ಈ ಹೊರಳಾಟ
ಬೀರಿ ಸುತ್ತಲು ಕಾಟ
ವದರಿಸಲು ಸಾತಾಳ
ವಳಕುತಿರುವೆ !

ನನ್ನ ಈಯಾಕಾರ
ವೊದಗಿಸುತೆ ಚೀತ್ತಾರ
ವನು, ಹೆದರಿಸಲು ಸಾವ
ನಳಲುತಿರುವೆ !

೪

ಒಳಗು ಹೊರಗೂ ಗೋಳು !
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೂ ಗೋಳು !
ಸುತ್ತುವುತ್ತೆ ಲೈಲ್ಲು
ಗೋಳೆ ಗೋಳು !

ನನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸೊಪ್ಪು
ಳಿಗೆ ಪಲ್ಲಟವು ಬೆಪ್ಪು
ವಡೆದು ಮರೆದಿಹುದೇನೊ
ಎನ್ನ ಬಾಳ !

೫

ನಾ ಬಯಸಲೆನ್ನಂತ
ಕೆನ್ನಿಂದ ಜಗವಿಂತು

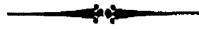
೬೪

ಕೋರಿಕೆ

ಬೇಸರಲು, ನೋಡಿ ನಾ
ಸಹಿಸಲೆಂತು ?

ಇನ್ನೆಂತು ? ಇನ್ನೆಂತು ?
ಇನ್ನು ಬಾಳುವದೆಂತು ?
ಇನ್ನು ಬೀಳುವದೆಂತು ?
ಹೊಳೆಯದಂತು !

ಕನಸೋ? ನನಸೋ?

ಕೂಸು ಮಲಗರುತಿಹುದು! ಕತ್ತಲೆಯ ಗಂಭೀರ,
ವಾಸದಲಿ ನೆಲಸಿಹುದು ಆಳವಾಗಿಹ ಶಾಂತಿ!
ನೋಡಿದೆನು! ನೋಡಿದೆನು! ರೋಮರೋಮದಿ ಕಣ್ಣು
ಮೂಡಿರಲು ತಿಳಿಬಗೆಯ ಎಳೆಗೂಸನಾ ಚಣದಿ!
ನಗುನಗುತ ಮಲಗಿಹುದೊ ಅತ್ತತ್ತು ಮಲಗಿಹುದೊ
ಬಗೆಗಾಗ ಹೊಳೆಯದಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿದೆನು!
ಕರುಳು ಕರಕರಗಿ ಕಂಬನಿಯಾಯ್ತು! ಅಗಲಿಕೆಯು
ಹೊರಬೀಳ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸಿರಡಾಯ್ತು! ನಾ ಮನವಿರದೆ
ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ಯಂತ್ರದೊಲು ಸಾಗಿದೆನು!

ಹಾಸಿಗೆಯೊಳೊರಗಿದೆನು! ಕತ್ತಲೆಯ ಶೂನ್ಯತೆಯು
ಕೂಸಿದೆ ತುಂಬಿಹುದು! ಕಣ್ಣುಳನು ಮುಚ್ಚಿದೆನು!
ಬಗೆಗಣ್ಣು ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯಲರಳಿ ನಿಂತಿಹುದು!
ಮುಗಿಲಗಲ ಬೆಳೆದಿರುವ ನಗೆವೊಗದ ಹಸುಗೂಸ-
ನೆಡೆವಿಡದೆ ನಿರುಕಿಸಲು ಕನಸಿನೊಳು ಧ್ರುವಧ್ರುವದಿ
ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ಬೆಳೆದಿರುವ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲಿ
ಧಳಧಳಿಸ ಬೆಳಕಂತೆ ಹೊಳೆಯುತಿಹ-ಕನಸಿನೊಳು
ಹಳಚದೆವೆಯನು ತಾನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನಿಟ್ಟಿಪುದು!

ಆಹ! ಪರಮಾತ್ಮನಿಂತಿಹನು!
ಪೂಜೆಯಾಸನದೊಳಗೊ ಸಾದಂಗಳೆಸೆಯುತಿನೆ!

ಕೋರಿಕೆ

ಸೋಜಿಗವು! ಸೋಜಿಗವು!! ಗಣನೆಯನು ನೆರೆ ಮೀರಿ.
 ರಾಶಿರಾಶಿಗಳಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಲರುಗಳು
 ಈಶನಡಿಗಳಲಿಹವು! ನರುಗಂಪ ಸೂಸುವವು!
 ಬೆಸವಾಗಿ ನಾ ನಿಂತೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು! ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ
 ಅಪ್ಪ, ಇಸಿತೆಲ್ಲ ಕಮ್ಮಲರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವು?
 ಎಂದೆಂದೆ! ನನ್ನ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಪರಶಿವನು
 ಮಂದಹಾಸದಿ ನುಡಿದ “ಬಿನ್ನಹಗಳಿವು ಜಗದ
 ಜೀವಿಗಳ” ತಲೆ ಕೊಡಹಿದೆನು ನಾನು! ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ
 ಹೂವಿನಾ ರಾಶಿಯನು ಬುಡದಿಂದೆ ತುದಿವರೆಗೆ!
 ಅಲ್ಲಿ ತುದಿಯಲಿ ಕಂಡೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಲರೊಂದೆ!
 ಬೆಳ್ಳೆಗೇ ಬೆಳಗುತಿದೆ! ನಿರುತವೂ ಅರಳಿಯಿದೆ!
 ನರುಗಂಪ ಸೂಸುತಿದೆ! ವಿಶ್ವವನೆ ಸೆಳೆಯುತಿದೆ!
 ನಿರುಕಿಸಿದೆ! ನವಿರೇರಿ ನುಡಿದೆನಾ ದೇವನಲಿ,
 “ಈ ಕುಸುಮವಿಂತೇಕೆ?” ಆ ದೇವನಾಡಿದನು,
 “ಈ ಕುಸುಮವಾ ಕೂಸಿನೆದೆಯ ಬಿನ್ನಹವು ತಿಳಿ”
 ಎನುತೆನುತ ಬಯಲಾದ!
 ಕನಸಿನಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಹೊರಬಿದ್ದು ನೋಡಿದೆನು
 ಕೊನೆನೊದಲು ಇಲ್ಲದಲೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಗಗನದಲಿ
 ರಾಶಿರಾಶಿಗಳಾಗಿ ತಾರೆಗಳು ಮಿನುಗುತವೆ!
 ಭಾಸಿಸುವ ಧ್ರುವತಾರೆಯವುಗಳಲಿ ತಿಳಿಬಗೆಯ
 ಬಾಲಕನ ಬಿನ್ನಹದ ಹೂವಿನೊಲು ಬಗೆಗಾಗ
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಬಲು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು!
 ನೋಡಿಯೇ ನೋಡಿದೆನು! ಅದನೊಂದೆ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂ
 ನೋಡಿಯೇ ನೋಡಿದೆನು ಕನಸು ನನಸಾಗುವೊಲು!

ಕರ್ಮವೇ !

ಕಟ್ಟಡವಿ! ನಟ್ಟರುಳು! ನಿಟ್ಟುಸಿರ ದಾರಿಯಲಿ
ಸುಟ್ಟಾಸೆಯಲೆಯುತಿರಲೋರ್ವ ವೈದೋರಿದನು!
“ನೀನಾವನುಸಿರೆಂ” ಡೆ! ಮೌನವೇಯುತ್ತರವು!
“ಎನು, ಬಾಯ್ನನಗಿಲ್ಲೆ?” ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದನು!
ಗೆಯ್ಯೆಯೇ ಬಾಯ್ಬೆರೆಯುವೋಲವನು ಬಾಯ್ಬೆರೆದ!
ಮೆಯ್ಯರೆತು ಬೆರಗಿನೊಳು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದನು!
ಪರಿಚಯದ ಆರೆಮರೆಯು ಹತ್ತಿದಂತಾಯ್ತನಗೆ!
ನಿರುಕಿಸಿದನವನ ಕಗ್ಗತ್ತಲೊಳು ಕಣ್ಣೊರಸಿ!
ಒರ್ಮೆ ತಾ ದೇವನೊಲು ಮೇಣೊರ್ಮೆ ಕರ್ಮನೊಲು
ಪೇರ್ಮೆಯಲಿ ಕೂರ್ಮೆಯಲಿ ಹೊಳೆಯುತಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ!
ಹೊಯ್ಯಾಡದಿಹ ದಿಟ್ಟಿ ನೆಲದಗಲ ಮುಗಿಲುದ್ದ
ಬಾಯ್ಬೆರೆದು ನಿಂತರೊ ಪೂರ್ಣ ಗುರುತದು ಸಿಗದು!
ಎಂದೆಂದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ “ನೀನಾವನುಸಿರು ಗಡ!”
ಬಂದವನು ನುಡಿಯದಲೆ ಬಿಕ್ಕೆಗೋಸುಗ ಕೈಯ
ಚಾಚಿದನು! “ನಿನಗೀಯಲೆನ್ನ ಬಳಿಯೇನಿಹುದು?”
ನಾಚದಲೆ ನಾ ನುಡಿದೆ! “ಇದ್ದುದನೆ ಕೊಡು” ಎಂದ!
ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದನು! ಬರಿ ತೆರಹು! ಬರಿ ಶೂನ್ಯ!
ಒತ್ತಿ ಬಹ ದುಃಖದಿಂ “ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವ ನೀನೆ
ಕೊಂಡಿರಲು ಇನ್ನೇನು? ಈಗುಳದ ಕೌಪೀನ-

ವೊಂದನೂ ಕೊಡು ಎಂದೊಡಾನದಕೆ ಸಿದ್ಧನೇ!”
ನುಡಿದೆ! ಅದಕು ಸಹ ಕೈ ನೀಡಿದನು! ನಗ್ನತೆಗೆ
ಮಿಡುಕದಲೆ ಎಸೆದೆ ನಾನದನು ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯು-
ನುಡುತ! “ ಇಂಥವತೆಯೊಳಗಾರೆನ್ನ ನೋಡುವರು?
ಒಡೆಯ, ಈ ಅಸುವನೂ ಕೊಳ್ಳೆನಗೆ ಬಾಳನೊಳು
ಬೇಸರವು! ನಟ್ಟಿರುಳ ಗಬ್ಬದಲಿ ಹಬ್ಬಿರುವ
ಹೇಸಿ ಬಾಳನು ನೋಳ್ವರಾರು? ಹಾ!” ಎಂದತ್ತೆ!
“ ಇದಕೇಕೆ ಚಿಂತೆ? ಆಳದಿರು ಕಂದ! ನಿದ್ವೆಯಾ
ಮದಿರೆಯನು ಕುಡಿದಿಳೆಯು ನಿನ್ನ ನಿರುಕಿಸದಿರಲು
ನೋಡಗೋ ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ, ಸುರರ ಹಿಂಡೇ ಹಿಂಡು
ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗಳಲಿ ನಿನಗಾಗಿ!
ಜಗವು ನೋಡದ ಜೀವಿಯನು ಮುಗಿಲು ನೋಡುವದು!
ಮಗುವೆ, ನೀ ತಿಳಿದಿದನು ಮುಂದೆ ಬಾ, ಬಾ ಮುಂದೆ!
ಈ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯುವದು! ನಸುನಗುವ ಹೊಸ ನಸುಕು
ದಾರಿ ನೋಡುತಲಿಹುದು ನಿನಗಾಗಿ! ಮುಂದೆ ಬಾ!”
ಎಂದ! “ ಹಾದಿಯು ಸಿಗದು! ಮುಂದೆ ಸಾಗುವದೆಂತು?”
ಎಂದೆ! “ ಮೆಲ್ಲೋಡೆಳೆಯ ದಿವ್ಯವಾಗಿಹ ಬೆಳಕ!
ಅದ ನೋಡು! ಕಗ್ನತ್ತಲೆಯ ಜಗವ ನೋಡದಲೆ
ಅದ ನೋಡು! ಅದರಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಬಾ, ಬಾ!” ಎಂದ!
“ ಇನಿತೆಲ್ಲ ಪೇಳುವವ ನೀನಾರು? “ ಪೇಳಿಂ” ದೆ!
ಮನಕೊಮ್ಮೆ ದೇವನೊಲು ಮೇಣೊರ್ವೆ ಕರ್ಮನೊಲು
ಕಾಣಿಸಿದ! “ ಹಾನಿಯೇಂ ಗುರುತುಸಿರಿದೊಡೆ ನಿ” ಎಂದೆ!
ಕಾಣಿಕೆಯ ಮೀರಿದನು ನನ್ನ ನುಡಿಗವನೇಕೊ!

ಕೋರಿಕೆ.

“ ನೀನಾರು? ನೀರಾರು? ” ಎನುತ ಬಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು
ಆ ನಿಶಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ನಿರುಕಿಸಿತು!
ಇರುಳು ಸಹ ಆತನನು ಶೋಧಿಸಲು ಸಾವಿರಾ-
ರ್ತೆರೆಗಣ್ಣಳಿಂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ನೋಡುವೊಲು
ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಆಗ ಮೆರೆಯುತಲಿ
ಎಣಿಕೆಯಲಿ ತೇಲುವೊಲು ಬಗೆಗಾಗ ತೋರಿದವು!

“ ನೀನಾರು? ನೀನಾರು? ” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮಾತ್ರ
ಆ ನಿಶಿಯ ಅಡವಿಯಲಿ ಪಡಿನುಡಿಯದಾಯ್ತು!

ಸರಳಜೀವಿಯು.

(ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆಯ ಅನುವಾದ)

ಜೊಳ್ಳು ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ತೊರೆದ
ಸುಳ್ಳುಕಳವುಗಳನು ಮರೆದ
ಒಳ್ಳೆ ವಿಮಲಹೃದಯಿಯವನೆ
ಸರಳಜೀವಿಯು!

೨

ವೆೞನವಾಗಿ ದಿನಗಳನ್ನು
ಶಾನೆ ಸಂತುಸದಲಿ ಕಳೆದು
ಹೀನಬಯಕೆ ದುಃಖಕಳುಕ-
ದವನೆ ಬಂಟನು!

೩

ಬೇಡ ಕೋಟಿ, ಬೇಡ ಶಸ್ತ್ರ,
ಬೇಡ ಕವಚವವಗೆ, ಗುಡುಗ
ಪೀಡೆಯಿಂದಲೋಡಲವಗೆ
ಬೇಡ ಗುಹೆಗಳು!

೪

ಭೀತಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಟದಿಂದೆ
ವಾತಸಥದ ಯಾತನೆಗಳ

ಕೋರಿಕೆ.

ಪ್ರೇತ ದೂರ ಭೀಕರತೆಯ
ನಿಂತು ನೋಪ್ಪನು!

೫

ಹೊತ್ತು ತರುವ ಚಿಂತೆಗಳನು
ಒತ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಗಳನು
ಎತ್ತಿ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪನು!

೬

ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಸದ್ವಿಚಾರ!
ಅವನ ಧನವು ಒಳ್ಳೆತನದಿ
ಸವಿಸಿದಾಯು! ಜಗವು ಶಾಂತ
ಧರ್ಮಶಾಲೆಯು

೭

ಇಂತು ನಡೆದು ಕಂತುಹರನ
ಸಂತತದಲಿ ನೆನೆದು ಕೊನೆದು
ಶಾಂತ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
ಮಲಗಿಬಿಡುವನು

ಹಾಳಾದ ಅಲಮಟ್ಟಿ.

೧

ಮುಚ್ಚಂಜೆ ಮುಸುಕುತಿರೆ
ಬಿಸಿಯುಸಿರನೆಳೆಯುತಲಿ
ಆಶ್ರಮದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತೆ!
ಕುಚ್ಚುತಿಹ ತಾಸದೊಳು
ಹಾಳುಬಿದ್ದಿಹ ಹಳ್ಳಿ-
ಯನು ಕಂಡು ಬಾಷ್ಪವಾಂತೆ!

೨

ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿಹ ಮನೆಯು!
ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿಹ ಓಣೆ!
ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಳೆ ಹಾಳು!
ಜೋಲು ಬಿದ್ದಿಹ ಸೊಬಗಿ-
ನೊಳಗೇಳುತೆದೆ ಕೊರೆವ
ಬಾಳುವೆಯ ಗೋಳೆ ಗೋಳು!

೩

ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು
ಎದ್ದಿರುವ ಮನೆಗಳಲಿ
ಜೀವ ಮಿಸುಕಾಡುತಿಹುದು!

ಕೋರಿಕೆ.

ಸೊಲ್ಲಿಲ್ಲ! ಬಿದ್ದಿರುವ
ಹೆಣವು ಹಾ! ಮಿಸುಕಿದೊಲು
ಭಾವನೆಗೆ ಎನಿಸುತಿಹುದು!

೪

ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದೆ!
ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದೆ!
ಗಾಳಿ ನಿಡುಸುಯ್ಯತಿತ್ತು!
ದುಮ್ಮಾನವೇ ರೂಹು-
ಗೊಂಡಂತೆ ಹಳ್ಳಿಯದು
ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಾಣುತಿತ್ತು!

೫

ರಕ್ತಸನ ಕಂಗಳೊಲು
ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು
ದೀವಿಗೆಗಳುರಿದ್ದೆವು!
ದುಕ್ಕದಾವೇಶದಲಿ
ಹಿಂದುಮುಂದುಗಳೆಲ್ಲ
ಒಂದಾಗಿ ತೋರಿದ್ದೆವು!

೬

ಹಿಂದಿನವರೆಲ್ಲಿದರೊ?
ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದರೊ?
ಈ ತಳವು ಮರವಾಯಿತೇ?

ಕೋರಕೆ.

ಸಂದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯು
ಎನಿತಗಿದರೂ ಕೂಡ
ನಿಷ್ಫಲವೆ ಫಲವಾಯಿತೇ?

೭

ಬೀಳಿನೊಳಗೇಳುಂಟು;
ಏಳಿನೊಳು ಬೀಳುಂಟು;
ತಿರೆಯೊಂದು ತಿಗರಿಯಂತೆ!
ಹೇಳುವೆನು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ,
“ ಈ ತತ್ವವಿದೆ ಬೀಜ-
ವೃಕ್ಷಗಳ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ”!

ಬಡವನೆಂದಳಲದಿರು !

ಆಳಲದಿರು ಬಡವನೆಂದಳಲದಿರು ನೀ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮನಾ ದಿವ್ಯ ಸಂಪದವದಿರಲು ! ॥ ಪಲ್ಲ ॥

೧

ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾವುಗಳ ಹೂವಿಸಿಲ ಹೊನ್ನು ತಾ
ರಂಜಿಸುತ ಸುತ್ತಲೂ ಸೂರೆಯಾಗಿರಲು ।
ನಂಜನಂತಿಹ ಜಗದ ಹೊನ್ನಿಗಾಸೆಯ ಪಡದೆ
ಅಂಜ ಹಿಂಜರಿಯುತಲಿ ನೀನದನ ಮರೆಯೈ !

೨

ಇರುಳು ಬಂತೆಂದು ಕಂಬನಿಯುದುರಿಸುವದೇಕೆ ?
ಇರುಳು ತೋರುವ ಚುಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುಗಳ ನೋಡೈ !
ತರಳ, ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿರಲುದುರಿಯುವು ನಿನಗಾಗಿ
ಆರಳಾಗಿ ಸೌಸವನ ಸೂಸುತಿರುತಿರಲು !

೩

ಮುಗಿಲಿನೊಳು ಮೂಡಿರುವ ಕಾಮನಾ ಬಿಲ್ಲಿನೊಳು
ಝಗಝಗಿಸುತಿರುವ ನವರತ್ನಗಳ ಪ್ರಭೆಯು
ಒಗೆದಿರಲು, ನೀನವನ ನೋಡಿ ನಲಿವುದನುಳಿದು
ಹೆಗಲಿರುಳು ಬಡವನೆಂದಳುತಿರುವದೇಕೆ ?

೪

ಹಚ್ಚು ಹಸುರಿನ ಹುಲ್ಲಗದ್ದೆಯೊಳು ತಾ ಕುಳಿತು
ಅಚ್ಚು ನೀಲಿಯ ಮುಗಿಲನೇ ನೋಡಿ ನೋಡಿ

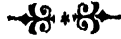
ಕೋರಿಕೆ

ಇಚ್ಛೆಯೊಲು ಹಾಡುತಿಹ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸರಗೇಳ
ಮೆಚ್ಚುದಲಿಯುಳಿದವೈ ಭವಕಾಸೆಯೇಕೆ?

೫

ಎಣಿಸುತಿರಲೀ ದಿವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ನಿನಗಿರಲು,
“ಹಣವಿಲ್ಲ! ಹಾ!” ಎಂದು ಆಳುತ ಕೂರುವರೇ?
ಹಣದ ಕೋಟಿಯ ಗಳಿಸಿ, ಇದ ಗಳಿಸದನ ಬಾಳು
ಹೆಣದ ಬಾಳ್ವೆಯೆ ಸರಿಯು! ತಿಳಿದಿದನು ನೋಡೈ!

ಬೇಡಿಕೆ.

೧

ಕತ್ತಲೆಯು ನೆಲಮುಗಿಲ

ನುಂಗಿಸುತ್ತಿರಲಿ!

ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಕನರ-

ಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಲಿ!

೨

ನೋವಿನುರಿ ನಿರುತವೂ

ದಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಿರಲಿ!

ನೋವಿನುರಿಯೊಳೆ ಬಗೆಯು

ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲಿ!

೩

ಎಡರುಗಳು ಎಡಬಿಡದೆ

ಎಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲಿ!

ಎಡರಿನೊಳಗೆದೆಗೆಡದ

ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿರಲಿ!

೪

ಬಿರುಗಾಳಿಯೋಲಾಸೆ-

ಗಳು ಬೀಸುತ್ತಿರಲಿ!

೭೮

ಕೊಂಕೆ

ಸ್ಥಿರವಾದ ತೃಪ್ತಿಯೊಂ-
ದಲ್ಲಿ ಸೂಸಿರಲಿ!

೫

ಕಷ್ಟಗಳು ನಿಷ್ಕರದಿ
ಕಾಡುತಿರುತಿರಲಿ!

ಕಷ್ಟದೊಳೆ ಸೊಗದ ಶಾಂ-
ತಿಯು ಮೂಡಿ ಬರಲಿ!

೬

ಸೋಲುಗಳೆ ಸತತವೂ
ಗಂಟುಬಿದ್ದಿರಲಿ!
ಸೋಲಿನೊಳೆ ಗೆಲುವನರ-
ಸುವ ಬುದ್ಧಿಯಿರಲಿ!

೭

ಮಾಯೆ ನಿನ್ನಿಂದೆನ್ನ
ಮರೆಮಾಡುತಿರಲಿ!
ಮಾಯೆಯನು ಹರಿವ ನಂ-
ಬುಗೆಯೆನಗದಿರಲಿ!

ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಡು.

೧

ವಿಸ್ತಾರ ಪಂಜರವು ನನ್ನದದು ದುರ್ಗ !
ಅದೆಯಾಯ್ತು ನಮಗೊಂದು ರಂಜಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗ !
ಆಲ್ಲಿನಿತೊ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಹರಡುತಲಿ ಪಕ್ಕಗಳ
ಸುತ್ತಲೂ ಹಿಂಡಾಗಿ ಹಾರುತಿರುತಿಹವು !
ಬಿತ್ತರದ ಹಾಡುಗಳ ಹಾಡುತಿರುತಿಹವು !

೨

ದುರ್ಗದಾ ತೆಂಕಣದಿ ನಮ್ಮಗಳ ಗೂಡು !
ಅಲ್ಲಿಹವು ! ಅದೆ ನಮ್ಮಯುಮ್ಮಹದ ನಾಡು !
ಅಲ್ಲಿ ನಾವಿರುತಲಿರೆ
ಮೇಲ್ವಕ್ಕಿಯಿಂಪು ಸರ
ಕೆಳಲೈಯದರಂತೆ ಹಾಡತೊಡಗಿದೆವು !
ಆ ಹಾಡ ಕಟ್ಟಿನೊಳೆ ಹಾರತೊಡಗಿದೆವು !

೩

ಹಾಡಿದೆವು ! ಆ ಹಾಡ ಬಗೆಯೊಳೊಡಿದೆವು !
ಓಡಿದೆವು ! ಕಡೆಗೆ ಬೀಸರಕೆ ಬಾಡಿದೆವು !
ಬಾಡಿದರು, ಹಿಡಿದ ಪಥ-
ವನು ಬಿಡದೆ, ಮನದ ವ್ಯಥೆ-

ಕೋರಿಕೆ

ಗೊಳಗಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆವು!
ಹೊತ್ತು ಪಲ್ಲಟವಾಸೆಗೊಮ್ಮೆ ತಾಗಿದೆವು!

೪

ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿ,
ನಮ್ಮಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯು ಫಲಿಸುವಂತಾಗಿ,
ಶರಣಪಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ
ವಚನಕಾವ್ಯದ ಸೊಲ್ಲ-
ನೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಸುತ ಹೊಸಹಾದಿದೋರೆ,
ನಮಗಾಯ್ತು ಸಂತಸದ ಸುಗ್ಗಿಯಾ ಸೂರೆ!

೫

ಈ ಸೊಗಸ ಕುಡಿಯುತಲಿ ನಾವ್ ಮುಂದೆ ಜಾರೆ.
ಕಾಲಗರ್ಭವು ನೂತನಾರ್ಭಕನ ಮೋರೆ-
ಯನು ಮತ್ತೆ ತಾ ತೋರೆ,
ಹೊಸ ಉಬ್ಬು ವೈದೋರೆ,
ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನೆರೆ ದಿಟ್ಟವಾಗರ್ಧ ಹಕ್ಕಿ
ಹಾಡಿದವು ಪಟ್ಟದಿಯ ರಾಗಗಳಲುಕ್ಕಿ!

೬

ಈ ರಾಗ ಈ ತಾಳಗಳಲಿ ನಾವ್ ಕುಣಿದು,
ಸರವೆತ್ತಿ ಏಸೊ ದಿನ ಹಾಡಾಡಿ ತಣಿದು,
ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಬಲು ದಣಿದು,
ಹೊಸತಕ್ಕೆ ಮನ ಮಣಿದು,
ಪಲ್ಲಟನೆ ಸತ್ಯಗತಿಯೆಂದಂದಿದೆವು!
ಒಳ್ಳೆ ಹೊಸ ಹಾವಿ ಹಿಡಿದು ಹಾತೊರೆದೆವು!

೮೧

ಕೋರಿಕೆ

೭

ಪಲ್ಲಟಕೆ ಮನಸೋತ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೆಲವು
ದುರ್ಗದಾಚೆಗೆ ಕೂಗುವಕ್ಕಿಗಳ ಉಲುಹ
ಕೇಳಿದವು! ಬಹು ದೂರ
ಹಾರಿದವು! ಮುನ್ನೀರ
ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ಬೆರೆತ ಸರಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು,
ಕಡಲಾಳ ಭಾವಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬಗೆಗೊಟ್ಟು!

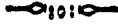
೮

ಕಡಲಿನಾಚಿಯೊಳರ್ಪ ಹಕ್ಕಿಗಳ ತೆರದಿ
ಹಾಡತೊಡಗಿದವಿಂತು! ಈ ಹಾಡು ಭರದಿ
ಸುತ್ತಲೂ ಪಸರಿಸಿತು!
ಹೊಸ ಸವಿಯನೊಸರಿಸಿತು!
ಹಳತಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸೇರಿ
ಈ ಸವಿಯ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಹಾಡಿದವು ಹಾರಿ!

F

ನಾನೊಂದು ಗೂಡಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆಡುತ ಕುಳಿತು
ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಬರ್ಪುದೆಂತೆನುತ
ಎಣಿಸುತೀರಿ, ಹೊಸ ನೇಷ-
ಹೊಸ ಭಾವದಲಿ ತೋಷ-
ವಡೆಯುತಲಿ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಬಂತು!
ಹಾಡತೊಡಗಿದೆನಿಂದು ಬಡವಕ್ಕಿಯಿಂತು!

ಉದಯಾಸ್ತ.

ನೇಸರು ಜಾರಿ,
ಕತ್ತಲು ತೋರಿ,
ಹೊರಗಡಿ ಕುಳಿತೆನು ಬಗೆಯುರುಳೆ!
ಸುತ್ತಲು ಚುಕ್ಕೆ
ಕತ್ತಲೊಳುಕ್ಕೆ
ತೇಲ್ದವು ಬಾನೊಳು ಸೊಗಗುಳ್ಳೆ!

ಇರುಳಿನ ತಿರೆಯು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರಿಯು
ದ್ವಂದ್ವಪ್ರಪಂಚವ ಬೀರಿತ್ತು!
ಒಳಗಿನ ಮನವು
ಭೇದಿಸಿ ತಮವ
ದ್ವಂದ್ವಪ್ರಪಂಚವ ಮೂರಿತ್ತು!

ಕುಳಿತೇ ಕುಳಿತೆ!
ಬಾನೊಳು ತಳಿತ
ತಾರೆಗಳಲಿ ಕೆಲವೇರಿದವು!
ಜಾರ್ದವು ಕೆಲವು!
ಸಾರ್ದವು ಕೆಲವು
ತಿಮಿರದಿ ಕೆಲಕೆಲವಾರಿದವು!

ಕೋರಿಕೆ

ಸುಖದುಃಖಗಳು
ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವೊಲು
ಬಗೆಗಾ ನೋಟವು ಹೊಳೆದಿತ್ತು!
ನೋಡೀ ಪರಿಯ
ಎನ್ನಯ ಬಗೆಯು
ನಿತ್ಯ ಸ ಖಾಸೆಯ ತಳೆದಿತ್ತು!

ಕಳ್ಳಲೆಯೋಡಿ,
ತಣ್ಣೆಲರಾಡಿ
ಪೊಳ್ಳರೆ ಬರವನು ಸೂಚಿಸಿತು!
“ಬೆಳ್ಳೆಳಗಾಗಿ
ಹೊಂಗೈ ಜೋಗಿ
ಬಹನೆನ್ನು”ತ ಬಗೆ ಯೋಚಿಸಿತು!

ಮೂಡಣಗೆಂಪು
ನಸುಕಿನ ತಂಪು
ಭಾವನೆಗುತ್ಸವನೊದಗಿಸಿತು!
ಮುಸುಕಿದ ಮಸಕ
ಮನಕಿಹ ಮಸಕ
ಹರಡುವ ಬೆಳಕದು ಹುದುಗಿಸಿತು!

ಅಲರುಗಳರಳಿ
ಖಗಗಳು ಮರಳಿ
ಕಂಪನು ಇಂಪನು ಬೀರಿದವು!

ಕೋರಿಕೆ

ಮಲಗಿದ ತಿರೆಯು
ಬಾನಿನ ತೊರೆಯು
ಶಾಂತಿಯ ಪ್ರಭೆಯಲಿ ಜಾರಿದವು!

ಸೂರ್ಯನು ಮೂಡಿ
ಎಳೆನಗೆಗೂಡಿ,
ಧರೆಯರಳದೆ ದ್ವಂದ್ವನ ಸೀಗಿ!
ಹೃದಯವು ನಲಿದು,
ಬೆಳಕದು ಬಲಿದು,
ಧರೆ ನಿಂತಿದೆ ತಾ ಶಿರವಾಗಿ!

ಜ್ಞಾನದ ರವಿಯು
ಬೆಳಗಲು ಭುವಿಯು,
ದ್ವಂದ್ವನ ಕಳೆದದು ನಲಿಯುವದು!
ಜ್ಞಾನದ ರವಿಯು
ಮುಳುಗಲು, ಭುವಿಯು
ದ್ವಂದ್ವದಿ ನರಳುತಲೆಯುವದು!

ಚಿಕ್ಕ ತಿಮ್ಮ

(ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆಯ ಅನುವಾದ)

೧

ಚಪ್ಪರ ಗುಡಿಸಲು! ಒಳಗಡೆ ನಿರ್ಮಲ!
ಹೊರಗಡೆ ಬಿದ್ದಿರುವದು ಜೋಲು
ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು ಕಾರ್ಗತ್ತಲ ರಾತ್ರಿಯ!
ಬುಸುಗುಟ್ಟಿತು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಲು!

೨

ತಾಳ್ಮೆಯ ತಾಯಿಯು ಸಾಯ್ವಣುಗನ ಸೆ-
ಜ್ಜೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತಹಳು
ನಲ್ತಿಯ ಬಾಲನು ಸೊರಗಹನಕಟಾ!
ಕಳೆಯಳದಿವೆ ಹಾ! ಕಣ್ಣುಗಳು!

೩

ಒಬ್ಬನೆ ಪುತ್ರನು! ಪ್ರೀತಿಯ ಪುತ್ರನು!
ತಿಮ್ಮನು ಎಂದಾತನ ಹೆಸರು!
ಹಬ್ಬಿದ ಮಜ್ಜಿನೋಳಿಂಗಳನಯ್ಯೋ!
ನೇಲೈಳಗಾಗುವವನುಸಿರು!

೪

ದೇವಗೆ ಬೇಡ.ತ ಕಣ್ಣೇಸುರಿಸುತ
ಬಗೆಬಗೆಯಲಿ ತಾ ಯೋಚಿಸಳು!

ಕೋರಿಕೆ

ಜೀವದ ಜೀವವು ನಿದ್ದೆಗೆಡುವದೆಂ-
ದಿಹಳಾಕೆಯು ಕಡು ಮೌನದೊಳು!

೫

ಎದಿಯನು ತುಂಬುತ ತುಳುಕುತಲುಕ್ಕುತ-
ಲಿರುವದು ತಾಯಿಯ ಪ್ರೇವ:ವದು!
ಒದನಿದ ತಾಸದಿ ಕೈಮೇಲ್ವಾಚುತ
ಮೊರೆಯಿಡುವಳು ನೀ ನಿರುಕಿಸದೋ!

೬

“ಮಗನನ್ನಳಿಸುತಲಿನ್ನನು ಕೊಳ್ಳೈ”
ಎಂದವಳೀಶಗೆ ಬೇಡುವಳು!
“ಮುಗುಳನು ಮುರಿವರೆ! ಕಾಯನು ಹರಿವರೆ?”
ಎಂದೊರಲುತ ಹಾ! ಬಾಡುವಳು!

೭

ಈ ಪರಿಯಳುತಿಹ ತಾಯಿಯ, ಸಾಯುವ
ಕಂದನ ಮೆಲ್ಲನಿ ಸೆಳೆದತ್ತು!
“ಒಪ್ಪುವ ನಗೆಯೊಳಗೆನ್ನನ್ನಪ್ಪಲು
ದೇವದೂತರಗೆ ಬಹರಿತ್ತು!

೮

“ಒಣಗಿದೆ ಗಂಟೆಲು! ಎನ್ನಯ ತಾಸವು
ಬಯಲಾಗುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡಮ್ಮಾ!
ಹನಿಸೌ ಬಾಯಲಿ ನೀಗುಟುಕೊಂದನು!
ಅಳಬೇಡಾ” ಎಂದನು ತಿಮ್ಮಾ!

ಕೋರಿಕೆ.

೯

ಕಂಪಿಸ ಕೈಯಲಿ ನೀರಿನ ಬಟ್ಟಲ
ತಿಮ್ಮನ ಬಾಯಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಳು!
ಸೊಂಪಿನ ನಗೆಯೊಳಗವಳನು ಮನ್ನಿಸಿ
ಗುಟುಕಿಸಿದನು ಮುಗ್ಗುಟುಕ ಜಲ!

೧೦

“ಕೆಲಸವ ತೀರಿಸಿ ಬರಲಪ್ಪನು ಪೇ-
ಳಾತನಿಗೆನ್ನಯ ವಂದನೆಯ!
ಮಲಗುವೆನಮ್ಮಾ! ದೇವರ ಹೊರಗೆಂ-”
ದೆನುತಡಗಿತು ತಿಮ್ಮನ ದನಿಯು!

೧೧

‘ಮಿಣಿಮಿಣಿ’ ಸೊಡರಿನ ಬೆಳಕಲಿ ಸಾಯುವ
ತನುಜನ ಮೊಗವನು ನೋಡಿದಳು!
ಕೊನೆಯಲಿಯಾತನು ನುಡಿದಿಹ ನುಡಿಗಳ-
ನೆಂದೂ ಕೇಳಲು ಬಯಸಿದಳು!

೧೨

ತೆರೆಯಿತು ಗುಡಿಸಲ ಬಾಗಿಲು! ನಲ್ಲನ
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸೊಪ್ಪಳು ಕೇಳಿತು!
ಒಡಿಯದಲೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನೋಳ್ವರು!
ದುಃಖನ ವೆೞನವು ಕೇಲಿಸಿತು!

೧೩

ಎಲ್ಲವು ಮುಗಿದಿಹುದೆಂಬುದ ಬಲ್ಲನು!
ಮಗನಳಿದುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು!

೮೮

ಕೋಶಿಕೆ.

ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯಲಿ ದೀಪವ ಪಿಡಿಯುತ
ಸಾರ್ಧನು ಮಗನೊರಗಿರುವತ್ತ!

೧೪

ಬಚ್ಚಿಡಬಯಸಿದ ದುಃಖದ ಭಾರದೊ-
ಳಾತನ ತುಟಿಗಳು ನಡುಗಿದವು!
ನಟ್ಟಿನ ಮಡದಿಯು ಪತಿಯನು ಸಾರ್ಧಳು!
ಇಬ್ಬರ ದನಿಗಳು ಕೂಡಿದವು!

೧೫

ಶೋಕದ ಭಾರಕೆ ಬಾಗಿದ ಹೃದಯದೊ-
ಳೇಶಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತಿಹರವರು!
“ನಾಕದೊಳಾದರು ಮಗನನು ಕೂಡಿಸು”
ಎಂದಡಿಗಳಿಗೆರಗುತ್ತಲಿಹರು!

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

೧

ಬೆಳ್ಳುಗಿಲಿನಿಂದಿಳವ ಸೊದೆವನಿಗಳಂತೆ
ಕಡಲಾಳದಿಂದೊಗೆವ ಮಣಿಗಣಗಳಂತೆ
ಕಲ್ಪತರುವಿಂ ಜಗುಳ್ಳ ಕಮ್ಮಲರಿನಂತೆ
ಐಸಿರಿಯಡಿಯ ದಿವ್ಯ ಸರಪಳಗಳಂತೆ
ವಿಶ್ವವನು ಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಶಕ್ತಿಯಂತೆ
ಲೋಕದಿಂ ನಾಕಕೆಹ ನಿಶ್ರೇಣಿಯಂತೆ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಪಸರಿಸಿಹೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಾನು!
ಎಲ್ಲರಿಗು ಸುಲಭವಾಗುತ ನಿಂತಿರುವೆನು!

೨

ನನ್ನಿಂದೆ ಕಾರಿರುಳು ಬೆಳಕ ಕಂಡಿತ್ತು!
ನನ್ನಿಂದೆ ಶೂನ್ಯತೆಯು ಪೂರ್ಣತೆಯದಾಯ್ತು!
ನನ್ನಿಂದೆ ಜಡವೆಲ್ಲ ಚೇತನವದಾಯ್ತು!
ನನ್ನಿಂದೆ ದುರ್ಲಭವು ಬಹು ಸುಲಭನಾಯ್ತು!
ಅಸುರನರಸುರರೆಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದೆ ತಾವು
ಹೊಂದಿದರನಾಯಸದಿ ಬಗೆವಯಕೆಡಾವ!
ನನ್ನಿಂದೆ ಬಾಲಕರು ಶಾಶ್ವತದ ಪದವ
ಪಡೆದು ಕುಡಿಯುತಲಿಹರು ನಿತ್ಯ ಸಮ್ಮುದವ!

ಕೋರಿಕೆ

೩

ಆ ಕೂಟ ನೋಟಮಾಟಗಳಾಂತು ನಾನು
ತಲೆವಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸುತ ನಿಂತಿರುವೆನು!
“ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನು ನಾ ನಿಮಗೆ ತರುವೆ!”
ಎಂದೆನುತ ಜಗವನ್ನು ದೈನ್ಯದಲಿ ಕರೆವೆ!
ಎನ್ನ ದೀನತೆಯ ಮೇಲ್ದನಿಗೆ ಕಿವಿಗುಡದೆ,
ಎನ್ನಯದ್ಭುತ ಲೀಲೆಗೂ ಬಗೆಯ ಕುಡದೆ,
ಲೋಗವಿದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಗಿರುವದೇನೋ?
ದೈನ್ಯಕೀ ಧಾರಿಣಿಯೊಳಿಂಬಿಲ್ಲವೇನೋ!

ನೀತಿ.

೧

ಬಟ್ಟೆಬಯಲು ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು,
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ರೂಹುಗೊಂಡು,
ಅರುಹಮೆರುಗಿನಲ್ಲಿ ತಾನು
ಮೆರೆಯತೊಡಗಿತು!

ನೀತಿಯಾಗ ತುಂಬ ಮೂಡಿ
ಹರಿಯತೊಡಗಿತು!

೨

ಆತನೆಡೆ, ಸುನೀತವಾಗಿ,
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸುನೀತವಾಗಿ,
ಸೇರ್ದ ಬಗೆಗೆ ನೀತಿಯದುವೆ
ಪಥವದಾಯಿತು!
ನೀತಿಗೋತು ನಡೆವ ಬಗೆಯೆ
ರಥವದಾಯಿತು!

೩

ನೀತಿಪಥವು ಸುತ್ತುಮುತ್ತ
ಒಳಗು ಹೊರಗು ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ
ಎಣಿಕೆಯಾಚೆಗೊಡೆದು ಕವಲ-
ನಂತನಾಯಿತು!

ಕೋರಿಕೆ.

ಅದರ ಅಂತ ಕಾಣ್ಪುದಿಳೆಯ
ಪಂಥವಾಯಿತು!

೪

ನೀತಿಪಥದೊಳೆನಿತೊ ದೂರ
ನೀತವಾದ ಜಗವು ಪರ-
ನೇರುತೀರುತೊಂದೆ ಸಮನೆ
ಹೆಣಗುತಿರುವದು!
ಜಾರೆ ಕಾಲು, ಮತ್ತೆ ಹಾಗೆ
ಹೆಣಗುತಿರುವದು!

೫

ನೀತಿಮಾರ್ಗದೇರೆ ಧರ್ಮ!
ಅದನು ಪಿಡಿವುದಿಳೆಯ ಕರ್ಮ!
ಪಿಡಿದನಂತವಾದ ಅಂತ.
ವನ್ನು ಪಡೆವುದು!
ಪಡೆದು ನಿಚ್ಚೆ ಸೊಗದ ಶಾಂತಿ-
ಯನ್ನು ಕುಡಿವುದು!

ಹೇಳಲಾರದ ದುಃಖ

ಆವ ದುಃಖವೊ ಏನೊ
ಜೀವನದಿ ತಾ ಹುಡುಗಿ
ಭಾವದಲೆಗಳನಿಂದು ಎಬ್ಬಿಸುವದು!
ಸುವ್ಮನಿರಲೂ ಬರದು!
ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಅತ್ತು
ದುಮ್ಮಾನವೊರೆಯನಿಳಿಸಲು ಬಾರದು!

ಹೊರಗು ತಾ ಹೊರಡದಲೆ
ಸರಿಯದಲೆ ಒಳಗು ಹಾ!
ಕೊರಲ ಸೆರೆಯನು ಬಿಗಿದು ಗೋಳಿಸುವದು!
ಬಾಲ್ಯದಾ ನೆನಹೇನೊ
ಶಲ್ಯದೊಲು, ಬಗೆಯ ವೈ-
ಕಲ್ಯವಡಿಸುತಲಿಂತು ನೋಯಿಸುವದು!

ಗೆಳೆಯರಗಲಿಕೆಯೇನೊ
ಒಳಗೆಂತೊ ಹರಿದಾಡಿ
ತಳಮಳದೊಳೆನ್ನ ಹಾ! ನೂಕುತಿಹುದು!
ಸತ್ತವರ ಸ್ಮರಣವೋ
ಸುತ್ತುತೆನ್ನಯ ಬಗೆಯ-
ನೊತ್ತಿ ಬೇಗುದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತಿಹುದು!

ಗತಕಾಲಸುಖಕೆ ಸ್ವಾ-
ಗತವಿತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಸತತವೂ ಅದನುಣ್ಣು ಬರಿಯಾಸೆಯೋ!

ಕೊಂಡ ಉಸಕಾರವನು
ಉಂಡ ಆ ಪ್ರೇಮವನು
ಕಂಡುಕಂಡೂ ಮರಳಿಸದಿಹ ನೋವೋ!
ಕಾಣಕೆಯ ಆಚೆಯನು
ಕಾಣಬೇಕೆಂದೆನುತ
ಮಾಣದೀ ಪರಿಯೊಳಹ ಬಗೆವಂಬಲೋ!

ಆವಾವೀತಿಯಲು
ಭಾವಿಸಿದರೂ ಕೂಡ
ತೀವಿದೀ ಜಿಸನದಾಳವನರಿಯೆನು!
ಮರುವಿನಲಿ ನಿಂತಿರುವ
ಹರಣಕೆಲ್ಲಿಂದಲೋ
ಶರವು ನಟ್ಟಂತೆ ನಾ ಮರುಗುತರುವೆ!

ಮರದಿ ಕುಳಿತುಬ್ಬಿನಲಿ
ಮೆರೆವ ಹಕ್ಕಿಗೆ, ಗಿಡಗ-
ನೆರಗಿದೊಲು, ಈ ದುಃಖವೆನಗೆರಗಿದೆ!
ಹೇಳಲಾರದ ದುಃಖ-
ದಾಳದಿಂದಾವ ಸೊಗ-
ನೇಳುತಲಿ ತೇಲುವದೊ ತಿಳಿಯೆ ದೇವಾ!

ತಿಳಿದು ನೋಡು!

(ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕವಿತೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ.)

೧

ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡು,
ಬಾಯ್ತಾನೊಂದು,
ಏನಿಹುದಿದರರ್ಥ?
“ಇವ್ವುಡಿ ನೋಡೈ,
ಒವ್ವುಡಿಯಾಡೈ,”
ಎಂಬುದೆ ಇದರರ್ಥ!

೨

ಕರ್ಣಗಳೆರಡು,
ಬಾಯ್ತಾನೊಂದು,
ಏನಿಹುದಿದರರ್ಥ?
“ಇವ್ವುಡಿ ಕೇಳೈ,
ಒವ್ವುಡಿ ಹೇಳೈ,”
ಎಂಬುದೆ ಇದರರ್ಥ?

೩

ಹೆತ್ತುಗಳೆರಡು,
ಬಾಯ್ತಾನೊಂದು,
ಏನಿಹುದಿದರರ್ಥ?
“ಇವ್ವುಡಿ ಗಳಿಸೈ,
ಒವ್ವುಡಿ ಬಳಸೈ”
ಎಂಬುದೆ ಇದರರ್ಥ!

ಬಾಲ್ಯಣ್ಣ.

ಹದಗೊಳಿಸಿದ ನೆಲಕೊಳ್ಳೆಯ ಕಾಲವು
ಒದಗಿಸೆ ಮಳೆಯನು, ಮೊಳೆಯಲಿ ಜೀವವು!
ಮೊಗ್ಗೆಯ ತೆರದಲಿ ಹಿಗ್ಗಲಿ ಬಾಲ್ಯವು!
ಕಮ್ಮಲರಂತರಗಳಲಿ ನವಪ್ರಾಯವು!
ಕಾಯಾಗೆಸೆಯಲಿ ಪ್ರಾಥವಸ್ಥೆಯು!
ಹಣ್ಣಿನೊಲೊಗೆಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಾವಸ್ಥೆಯು!
ಪಾಡಾಗುತೆ ಕಳತಿಹ ಹಣ್ಣಿನೊಲು
ಕಳಚಲಿ ಜಗಹಿತಕೆನ್ನಯ ಬಾಳು!

ಗೂಬೆಯ ನರಳಾಟ!

೧

ಸುಡುಗಾಡಿನೆವೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಗಿಡಮದಿಯಲ್ಲಿ
ಅವೊ ನೋಡು, ಆ ಗೂಬೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರ ತಿದಿಯಲ್ಲಿ
ಒದರುತಿದೆ! ಬಿಡುವುಗುಡವೊದರುತಿದೆ! ಇರುಳೆಲ್ಲ
ಭೀತಿ ವಿಸ್ಮಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುತಿದೆ!
ಮೂಗುವಟ್ಟಲಿಸುದು ಏಕಾಂತ ಮೌನವದು!
ಆವ ಬಗೆಗಳನೆಲ್ಲಿ ತೇಲಿಪುದು ಈ ಸೊಲ್ಲು?

೨

“ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದದಾಳದಲಿ
ಗೂಗೆ, ಗೂಗುಡುಗೇಕೆ ಶೂನ್ಯಪಾತಾಳದಲಿ?
ನಿನ್ನ ಘೋಷ್ಯತಕೆಳೆಯ ನಾಳನಾಳಗಳಲ್ಲಿ
ತುಂಬು ತುಂಬುತಲಿಹವು ಬೆಚ್ಚು ಬೆರಗುಗಳಲ್ಲಿ!
ವಿಕೃತ ರೂಪಕೆ ಜಗವು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಸರಿಯುವದು!
ಭೀಷಣ ನಿನಾದಕ್ಕೆ ಬಗೆಗಿವಿಯು ಬಿರಿಯುವದು.”

೩

“ಓ ಗೆಳೆಯ, ಬಲ್ಲೆಯಾ ಎನ್ನ ಹೃದಯದ ತೀಕ್ಷ್ಣ
ಯಮಯಾತನೆಗಳ ದಳ್ಳುರಿಯೆ? ಈ ಆತ್ಮತ್ಯಜ್ಞ
ಛಿನ್ನಾಸವದರ ಕರ್ವೋಗಿಯಂತೆ ಪೊಣ್ಣುತಿದೆ!
ಮುಗಯುಗಗಳಲೆ ಭೀಕರವದೊಳಣ್ಣುತಿದೆ!

ಕೋರಿಕೆ

ಉಗ್ರನರಕದ ಬೀಳಿನಲಿ ನರಳ್ಳ ಮರುಳಂತೆ
ಕತ್ತಲೆಯ ಗೋಳಿನಲಿ ನರಳುತಿಹೆ ಮರುಳಾಂತು!

೪

“ದಿನದಿನವು ದಿನದಿನವು ಈ ತಮವ ಮೇಳದಲಿ
ತಡವರಿಸುತೆಡನೆಡಹುತಿಹೆ ಬಾಳ ತಾಳದಲಿ
ಜೀವವಿದು ಓ ಗೆಳೆಯ, ಬೇಸತ್ತು ಹೋಗಿಹುದು!
ನೋಟವಿದು ತಮವನುಂಡುಂಡು ಕುರುಡಾಗಿಹುದು!
ಭಾವವೂ, ಭಾವೇಕ್ಷಣದಿ ಬೆಳಗುವಾಸೆಗಳು
ಕಾಣದಿರಲಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹಾ! ಬೆಳಕ ಬಾಸೆಗಳು?

೫

“ಹೇ ದೇವ, ಈ ತಮದೊಳಿಂತು ನಾನಳಿಯಲೇ?
ಬಾಳ್ಗೆ ಪಲ್ಲಟವಿಲ್ಲದಿಂತು ನಾನಳಿಯಲೇ?
ಇನ್ನೆನಿತು ಕಾಲವೀ ತಿಮಿರದಲಿ ಕಳೆಯುವದು?
ಇನ್ನೆಂದು ಕಣ್ಣು ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯ ತೊಳೆಯುವದು!
ತಮದಾಚೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನೋಡಿ
ಇರುಳಾಚೆಗೊಗೆವಿನನ ಸಾರುವದು ಬಗೆಯೋಡಿ!

೬

“ಇನನದೋ ಮೂಡಿಬರೆ, ತಿರೆಯೆಲ್ಲ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ,
ಸೋಗೆ ಕುಣಿದಾಡುತಿರೆ, ಕೋಗಿಲೆಯು ಕೂಗುತಿರೆ,
ಗಿಳಿಯು ಮಾತಾಡುತಿರೆ ಯಳಿಯೋಳಿ ಹಾಡುತಿರೆ,
ಮಲರುಗಳು ಆರಳುತಿರೆ, ನಲವ ಹಾ! ತೇಲಿಬರೆ,

ಕೋರಿಕೆ

ಸೋಗಸಂತೆ? ಸೋಗವಂತೆ? ಬಹುದು ಅಂತಿರಬಹುದು!
ಕಣ್ಣೆ ಕತ್ತಲಗೂಡಲಿನಗೆ ಹಾ! ಇದು ಬರದು!

೭

“ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಹೊರಗತ್ತಲಿಂದೆಯೊಳಗತ್ತಲೆಯು
ಹಿರಿದು! ಬಲು ಹಿರಿದು! ಹಾ! ಭೀಕರದ ಬಲ್ವಲೆಯು!
ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಹೊಸ ನಸುಕ ಬಿಳಕು ಹರಿದಿದ್ದರೂ,
ಇನನುದಿಸಿ ಬಹನೆಂಬುದಿದು ಸತ್ಯವಿದ್ದರೂ,
ಎನಗೇನು? ಓ ದೇವ, ಈ ಪಾಪಿಗೇನಗೇನು?
ಒಳಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಿರಲು ಹೊರಬಿಳಕಿನಿಂದೇನು?

೮

“ ಹೇ ದೇವ, ಸೂರ್ಯನೇ ದಿವ್ಯಕರಸ್ಪರ್ಶದಿಂ
ಒಳಗತ್ತಲನು ಹರಿದು ಸುಪ್ರಭೆಯ ವರ್ಷದಿಂ
ಎನ್ನ ಬಾಳನು ತೊಳೆದು, ಶಾಶ್ವತದ ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ
ಶುಕಪಿಕಮಯೂರಾದಿ ವಿಹಗಂಗಳೊಗ್ಗಿನೊಲು
ಆಡಿ ಹಾಡುತ ಕುಣಿದು ಹಾರಾಡಿ ನಿನ್ನೆದುರು
ಗೊಳ್ಳುವೊಲು ಕುದುರಿಸೈ ಎನ್ನ ಭಾವಕೆ ಚದುರ!

೯

“ನಿಬಿಡಾಂಧಕಾರದಲಿ ನಾನಿಂತು ಕುಳಿಕುಳಿತು,
ದುಃಖದುಡ್ವೇಗದಲಿಯೊಂದೆ ಸಮನಳುತಳುತ
ಲಿರಲೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಗಣಯತಿ ನಾದಮಾಧುರ್ಯ?
ಕವಿತೆಗಿಹ ಸದ್ಭಾವ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ?
ಅಳುವದೇನಂತರಾತ್ಮನ ದುಃಖಭಂಜನೆಗೊ
ಇಲ್ಲದೊಡೆ, ಓ ಗೆಳೆಯ, ಜನಮನೋರಂಜನಗೊ?

ಇರುಳೆ ಬಾರ.

೧

ಬಾನಿಂಡೆ ವೆನೊನದಿಂದಿಳಿಯುತಲಿ ಕಾರಿರುಳೆ,
ಮೆಲುನಡೆಯೊಳೆನ್ನನಾವರಿಸ ಬಾರ!
ಬೆಳಗಾಗಲರಳಿ, ಕಂಪನು ಬೀರಿ ಮಧುವೀಯೆ,
ಮೊಗ್ಗಿಗಿತ್ತುಪದೇಶವೆನಗೆ ಸಾಂ!

೨

ಪದ್ಮಾನುಪದ್ಮ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಗಳ, ಸೆರಗಿ
ನಲೆಯೊಳಡಗಿಸಿ ನಿಂತು ಮೆರೆವ ದೇವೀ,
ಕಣ್ಣನೊಳ ಹೊರಳಿಸುತನಂತ ಜ್ಯೋತಿಸ್ತಭೆಯ
ಕಾಣುವಂತೆಸಗೆನ್ನನೊಲವ ತೀವಿ!

೩

ಕೀಸರಕೆ ಕಿವಿಗುಡದೆ, ಬೇಸರಕೆ ಬಗೆಗುಡದೆ,
ವೆನೊನದೆಳ್ಳರದಿ ಶಾಂತಿಯ ತತ್ವವ
ಪಿಡಿವಿರುಳ ಕನ್ನಿಕೆಯೆ, ಕರುಣೆಸೌ ಬಾಳಿನೊಳು
ನಿನ್ನ ಬಗೆಯನೆ ಕಾಣುತಿಹ ಸತ್ವವ!

೪

ಬೆಳ್ಳಗೆಯೊಳೆಡೆವಿಡದೆ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಧ್ಯಾನಿಸುತ
ಕೊನೆಗೆ ನೀ ಬೆಳ್ಳೆಳಗದಾಗುವಂತೆ,

ಕೋರಿಕೆ

ಬಾಳುವೆಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿಳಕಾಗಿ,
ನೀಡು ಬಲವತನನು ಧ್ಯಾನಿಪಂತೆ!

೫

ಇಂತಿರಲು, ಇರುಳೆ, ನೀನೆನಗೆ ಬೀಕು!
ನೀನಿಲ್ಲದಿರಲೆಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಬೆಕು?

ಮಿತ್ರಾ.

ಮಿತ್ರನೇ, ನೀ ಬರುವ ವೊದಲೆನ್ನ ಬಾಳು
ಬೀಳೇಳು ಗೋಳುಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಳು!
ನೀ ಬಂದು ವೊಗದೋರಲರಳಿತೆನ್ನಿದೆಯು!
ಸುರಿಯಿತಾ ಕಂಪಿಂಪು ಸೊಂಪುಗಳ ಸೊದೆಯು!
ನಲವೇರಿ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸ ತ ಬಂದೆ!
ಕೈ ಚಾಚಿ ರಾಗದೊಳಗೆನ್ನಪ್ಪ ಬಂದೆ!
ನಿನ್ನಿಂದ ಬಾಳುವೆಗೆ ಸಮನಿಸಿತು ಕಳೆಯು!
ಅಗಲಿ ಮತ್ತಿದನು ನೀನಳಿಸದಿರು ಕೆಳೆಯು!
ಆಟದಲಿ 'ನೀನಾರು' ಎಂಬುದರಿಯದಲಿ
'ಮಿತ್ರ, ಮಿತ್ರಾ!' ಎಂದು ಕರೆದೆ ಸಲಿಗೆಯಲೆ!
ಅಡಿದೆವು ಕೂಡಿದೆವು ಮನಕೆ ಮನ ಹಚ್ಚಿ
ಬಾಳುವೆಯ ಗುಟ್ಟುಗಳ ತೋರಿದವು ಬಿಚ್ಚಿ!
ಆಟವದು ಮುಗಿಯೆ ನಾ ನೋಡಿದೆನು ಮೇಲೆ!
ಅಚ್ಚರಿಯು! ಅಚ್ಚರಿಯು! ಅದ್ಭುತದ ಲೀಲೆ!
ಕೊನೆ ವೊದಲು ಇಲ್ಲದಿಹ ರ್ಷುಗರ್ಷುಗಸ ಜ್ಯೋತಿ!
ವಿಶ್ವವನೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೀತಿ!
ಕಣ್ಣುಕ್ಕೆ ಕೌತುಕದಿ ಜಗವು ತಲೆವಾಗಹುದು!
ಸುತ್ತಲೂ ಸುವ್ರಾನ ವೋನವೇ ಬೀಗಿಹುದು!
ವಾತುಡುಗಿ ವಿಸ್ಮಯವೆ ಬಾಯ್ದೆರೆಯುವಂತೆ,
ಆತನೆಡೆ, ನೈವರೆತು, ಮನಮೆರೆತು ನಿಂತೆ!

ಆವಾವ ದಾರಿಯಲು ಹೊಳೆಹಳ್ಳ ಹರಿದರೂ

೧

ಆವಾವ ದಾರಿಯಲು ಹೊಳೆಹಳ್ಳ ಹರಿದರೂ
ಮುನ್ನೀರಿನಾಳವನೆ ಸೇರಲೆಂದೇ!
ಆವಾವ ರೀತಿಯಲು ಶಶಿತಾರೆ ತಿರುಗಿದರು
ಆ ದ್ವಿಸ್ಯ ಸೂರ್ಯನನೆ ಸಾರಲೆಂದೇ!

೨

ಆವಾವ ಕೊರಳಿನಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾಡಿದರು
ಆ ನಾದಬ್ರಹ್ಮನಲಿ ವಿಯಲೆಂದೇ!
ಆವಾವ ಬೆಡಗಿನಲಿ ಕುಸುಮಗಳು ಅರಳಿದರು
ತನ್ಮೃಳಾಪಾದ ಕೆಡೆಯೇಯಲೆಂದೇ!

೩

ಆವಾವ ನೇಷದಲು ಜಗದಿ ನಾ ಭ್ರಮಿಸಿದರು
ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಕೂಡಲೆಂದೇ!
ಆವಾವ ಭಾವದಲು ನಾ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ
ನಿನ್ನುಸಿರನೇ ಜಗದಿ ತೀವಲೆಂದೇ!

ತಿರುಕ.

ಬಿರುಗಾಳಿ ಭೋರೆಂದು ಬೀಸುತಿಹುದು !
ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾರಿರುಳು ಮುಸುಗುತಿಹುದು !
ತಿರುತಿರುಗಿ ಸೋತಿರುವವೆನ್ನ ಕಾಲು !
ಮುರಿಯಲಿದೆ ಊರೂರಿ ಕೈಯ ಕೋಲು !
ಬಿರುಗಾಳಿಗಾರಲಿದೆ ಬಳಿಯ ಸೊಡರು !
ಉರಿಯತೊಡಗಹುದೊಡಲ ಬೇರೆ ಬೇರು !
ಒಬ್ಬರೂ ತುತ್ತೊಂದ ನೀಡಲಿಲ್ಲ !
ಉಬ್ಬಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡರಲ್ಲ !
ಉಳದನ್ನವನು ಹಾಗೆ ಕೆಡಿಸರಲ್ಲ !
ಹೊಲೆಗೆಲಸದಲಿ ಹೊನ್ನ ದುಡಿಪರಲ್ಲ !
ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಭರಕಾಸೆ ಬಾಗುತಿಹುದು !
ನಟ್ಟಿರುಳ ಕಳ್ತಲೆಯೆ ತಾಗುತಿಹುದು !
ಬನ್ನವನೆಯೆಂಡುಂಡು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಲೇ ?
ಕಣ್ಣೀರ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಶಾಂತಿಗೊಳಲೇ !
ಕೈಯೊಳಹ ಹರಿವಾಣ ಬರಿದೆಯಿಹುದು !
ಅಯ್ಯೋ ! ಕನಿಕರವೆಲ್ಲ ಬತ್ತಿರುವದೇ ?

ಕೋರಿಕೆ

ಇನ್ನಾರು? ಇನ್ನಾರು? ಗತಿಯದಾರು?
ಅನ್ನವಿತ್ತೆಚ್ಚಿಸುವ ಕರುಣೆಯಾರು?
ಪರಮೇಶ, ಇಂದೆನಗೆ ನೀನೆ ಗತಿಯಲ್ಲೇ?
ಕರುಣೆಯಲ್ಲೇ? ನೀನು ಮಾದಾನಿಯಲ್ಲೇ?
ಒಡಲಿನೀ ಬರಿಪಾತ್ರೆಯೊಡ್ಡಿರುವೆ ಮುಂದೆ!
ಕೊಡು ಎನಗೆ ಮರಣವನೊ ಹರಣವನೊ ತಂದೆ!

ಬಡತನವೆ ಬೇಕು.

೧

ಅನುಭವಗಳಾಗರವ,
ಸಾಹಸದ ಸಾಗರವ,
ಕಾಣುವೊಡೆ,
ಬಡತನವೆ ಬೇಕು!

೨

ಪರಿಪರಿಯ ತಾಪವನು,
ಹಸಿವಿನಾ ಕೋಪವನು,
ತಾಳುವೊಡೆ,
ಬಡತನವೆ ಬೇಕು!

೩

ಬಡತನದ ಎದೆಮೆಟ್ಟಿ
ಸಿರಿತನವು ಕುಣಿಯುವದ
ನೋಡುವರೆ,
ಬಡತನವೆ ಬೇಕು!

೪

ಗಂಡಗಳನುಂಡುಂಡು
ಪುಟಿಚಂಡಿನೊಲು, ಗಂಡು
ಗಲಿಯಾಗೆ,
ಬಡತನವೆ ಬೇಕು!

ಬಾಲನ ದುಃಖ.

(ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕವಿತೆಯ ಅನುವಾದ)

“ಏ ಅಮ್ಮ, ನನಗಾಗಿ ಕಡೆ ಎನ್ನಯಣ್ಣನನು!
ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಈಗ ಅಡಲಾರೆ!
ಕಮ್ಮಲರು ಮಲರುಣೆಗಳೊಡನೆ ಬಂದಿದೆ ಸುಗ್ಗಿ!
ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಹನಣ್ಣ? ಕರೆದು ಬಾರೇ!”

೨

“ಹೂಗಳಗೊ ಸುರಿದಿಹವು ನಾವು ಹಚ್ಚಿದ ಹೂವು!
ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಗಿಡದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ!
ದ್ರಾಕ್ಷೆವಳ್ಳಿಯು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಗೊಂಚಲಲಿ ಬಳಕುತಿದೆ!
ಕರೆಯವನ! ಅಮ್ಮ, ಹೋಗಿರುವನೆತ್ತ?”

೩

ನಲ್ಲೂಸೆ, ನಿನ್ನ ದನಿಯನು ಕೇಳಲಾರನವ!
ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗೆಂದು ಬರಲಾರನು!
ಸುಗ್ಗಿಯಂದದೊಳೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕ ಆತನ ಮೊಗವು
ಕಾಣಿಸದು ನಿನಗ, ಜಗದೊಳಿನ್ನು!

ಕೋರಿಕೆ

೪

“ ಕಿರಿದಾದೊಡೆಯು ಗುಲಾಬಿಯ ದಿವ್ಯ ಬಾಳ ಸೊಗ
ವವನಿಗಾ ಶಿವನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದ!
ಅದರಿಂದೆ ಬಾಳ, ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಆಡಯ್ಯ!
ಸಗ್ಗದೊಳಗಿಹಸು ನಿನ್ನಣ್ಣ ಮುದ್ದೆ!”

೫

“ ಹಕ್ಕಿಗಳ, ಹೂಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ತಾ ನಡೆದನೇ?
ನಾನವನ ಸುವ್ಮನೇ ಕರೆಯಲೇನೇ?
ಈ ದೀರ್ಘ-ದೀರ್ಘ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲಿ ಕೂಡ
ನನ್ನ ಕೂರ್ಪಿನ ಅಣ್ಣ ಮರಳನೇನೇ?”

೬

“ ಹಳ್ಳದಲಿ ಹುಲ್ಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ
ನಾವಲೆವುದಿಂದಿಗೇ ಕೊನೆಯಾಯಿತೇ?
ನನ್ನೊಡನೆಯಾಡುತಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾನವಗೆ
ಮಿಗೇ ಪ್ರೇಮವನು ತೋರಬಾರದಿತ್ತೇ?”

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ.

೧

ಕಾಡ ಹೂ:— ಸಂಪಿಗೆಯು, ಮಲ್ಲಿಗೆಯು,
ಕಂಪೋಗೆವ ಪೂಗಳಿರೆ,
ಯಾರಿತ್ತನೋಪ್ಪರೀ
ಕಾಡ ಹೂವ?
ಸೇರುವದದೆಂತು ನಾ
ಜಗದ ಭಾವ?

ಉತ್ತರ:— ಕಾಡ ಹೂವಿರಲೇನು?
ನಾಡೆ ಎದೆಯರಳಿರಲಿ!
ಧರೆಯು ನಿರುಕಿಸದಿರಲು,
ಹಾನಿಯೇನು?
ಆರಳಿದದೇಗೀಶನವ-
ನೊಲೆಯನೇನು?

೨

ಮಿಂಚಹುಳ:— ಉಡು ಚಂದ್ರಭಾಸ್ಕರರು
ಪೊಡವಿಯನು ಬೆಳಗುತಿರೆ,
ಇರುವದೇಕಿಲ್ಲಿ ನಾ
ಮಿಂಚ ಹುಳವು?
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಅವರ ಮುಂ-
ದೆನ್ನ ಬಲವೇ?

ಕೋಶಿಕೆ.

ಉತ್ತರಃ— ಅವರು ಮರೆಯಾಗೆ, ನಿಶೆ
ಕವಿಯಲವನಿಯ, ನಿನ್ನ
ಕಿರಿವೆಳಕಿನಿಂ ಜಗಕೆ
ನೆರವ ನೀಡು!
ಬರಲವರು, ಮನ್ನಿಸುತ
ವೆನಾನಗೂಡು!

೩

ಮನುಜಃ — ಬಿತ್ತರದ ಬಾನಿಹುದು!
ಎತ್ತರದ ಗಿರಿಯಿಹುದು!
ನೆಲೆಯಿರದ ಕಡಲಿದೆ! ವಿ.
ಶಾಲ ಸೃಷ್ಟಿ!
ತಳಿಯೆ, ಕಿರಿದೇಕಿನಿತು
ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ?

ಉತ್ತರಃ— ಕಿರಿಯನಾದರು, ನಿನಗೆ
ಹಿರಿಯ ಮನದೊಲವಿಹುದು!
ಅರಿಯುವೊಡೆ ನೀನಿವನು
ಮೀರಬಲ್ಲೆ!
ಪರಮನದ್ಭುತಕೆ ತಲೆ-
ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲೆ!

೪

ಸುಗುಣಿಃ— ಜ್ಞಾನಶರಧಿಯೊಳೆನಗೆ
ಜ್ಞಾನಿಯೊಲು ಮುಳುಮುಳುಗಿ
ಜ್ಞಾನದಾಳವ ಕಾಣ್ವು
ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ!

ಕೋರಿಕೆ

ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಇನ್ನು
ಮುಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಿ?

ಉತ್ತರ: —

ಜ್ಞಾನಿಯೊಲು ಮುಳುಮುಳುಗಿ
ನೀನು ದಣಿವುದು ಬೇಡ!
ತಿಳುವುಗಡಲಲಿ ಈಜು-

ಗಾಯಿಗಳೊಲು
ತೇಲ್ವ ಸುಗುಣಗಳಿಂದೆ
ದಾಂಟು ಕಡಲ!

೫

ಜ್ಞಾನಿ: —

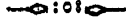
ಮುಳುಮುಳುಗಿದಂತಿದರ
ನೆಲೆಯು ಕೆಳಗಿಳಿಯುವದು!

ಜ್ಞಾನದೀ ಕಡಲ ನೆಲೆ
ಕಾಣ್ವುದೆಂತೋ!
ಕಾಣದಿರೆ, ಪೂರ್ಣತೆಯ
ಆಸೆಯೆಂತೋ!

ಉತ್ತರ: —

ತಿಳುವ ನೆಲೆ ನೆಲೆಯಾಚೆ!
ಬೆಲೆಯದಕೆಯದರಿಂದೆ!
ಪೂರ್ಣನೊಬ್ಬನೆ! ಇದರೊ-
ಳೆಲ್ಲ ಜನರು
ಪೂರ್ಣರಾಗಲು ಹಾಗೆ
ಮುಳುಗುತಿಹರು!

ಇದನೆ ಕರುಣಿಸು!

೧

ಬಡತನದಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ,
ಬಡತನದಿ ಬಳಿಯಿಸುತ,
ಬಡತನದ ಸವಿಕುಟುಕುಣಲು ಕೊಟ್ಟಿ!
ಬಡತನದಿ ನನ್ನಂತೆ
ಮಿಡುಕುತಿಹ ಬಾಂಧವರ
ಒಡನಾಡಿಯಾಗುವೊಲು ಬಗೆಯ ಕೊಟ್ಟಿ!

೨

ಸರಿಸರಿಯ ಕಷ್ಟದಲಿ
ನರನರಳಿ ಮರುಗುತಲಿ
ತರೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬಡವರನ್ನು
ನಿರುಕಿಸದಲೈಸಿರಿಯ
ಭರದೊಳಗೆ ತುಳಿತುಳಿದು
ಮೆರೆವವರ ಕಾಣುವಾ ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿ!

೩

ಸರಿಯುತೀ ಮೋಡಗಳು,
ಇರುಳು ಬೆಳಕಾಗಿ, ಬಡ-
ವರ ರವಿಯು ಕೊನ್ನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬರುವನೆಂಬ
ನೆರೆ ನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತೆ!
ಪರಮಾತ್ಮ, ಇದನೆ ಕೊನೆ-
ವರೆಗು ನೀ ಬಿಡದೆನಗೆ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ!

ಇದ್ದಾಗ ಬಿದ್ದಾಗ!

ಇದ್ದಾಗ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡದವರು
ಬಿದ್ದಾಗ ಬಂದೇನ ಮಾಡುವವರು?
ಇದ್ದಾಗ ಪ್ರೇಮವನು ತೋರದವರು
ಬಿದ್ದಾಗ ಬಂದೇನ ಕೋರುವವರು?
ಅದೊಡೆಯು, ಜೀವವದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತೊಲಗೆ,
ಅದರದೊಳೆಂಬಂತೆ ಜನವು ಹೆಣದಡೆಗೆ
ಬಂದತ್ತು ಕರೆಕರೆದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಬೇಡಿ,
ಕೊಂಡಾಡಿ, ಮುಂಡಾಡಿ, ಕೈಗಳನು ನೀಡಿ,
'ಬಾ' ಎಂದು, 'ಹಾ' ಎಂದು, 'ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ' ಎಂದು,
ಬಾಯಿ ಕಣ್ಣುಕೈಗಳಲಿ ಮುನ್ನಮೆಂದೆಂದು
ತೋರದಿಹ ಒಲವು ದಯೆ ನೆರವುಗಳ ನಟನೆ
ಬೀರುವದು! ಇದು ಎಂಥ ಸೋಜಿಗದ ಘಟನೆ!
ಜೀವವಾವಾಗಲೂ ಬಾಯ್ಕಿರಿವುಜೆಂದು,
ಸಾವು ಬೇಡದಲೇನು, ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆಂದು,
ಜೀವಿಸಿಹ ಬಾಳುವೆಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೇನೋ!
ಸಾವು ಸಿಡಿದಿಹ ಬಾಳ್ಗೆ ಬೆಲೆ ಬರುವದೇನೋ!

ಬ್ರಹ್ಮವಕ್ಷಿ

೧

ಆದಿಯನಾದಿಯ ಆಚೆಗೆ ಆಚೆಗೆ,
ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಯಾಚೆಗೆ ಆಚೆಗೆ,
ನೋಟಕು ನಿಲುಕದ, ನುಡಿಗೂ ಸಿಲುಕದ,
ಮಾಟದ ಆಜೆಯ ಮಾಟಕು ಉಲುಕದ,
“ಏನೇನಿಲ್ಲೆಂ”ಬುವ ಆ ಸಕ್ಕಿ
ತಾನೇ ತಾನಾಗಿದ್ದಿತು ಉಕ್ಕಿ!

೨

ಬೊಮ್ಮವಕ್ಕಿಯದು ಎಂತೋ ಏನೋ,
ಸುವ್ಮನಿರದ ಸಲ್ಲಿಲೆಗೆ ಏನೋ,
ಹೊಟ್ಟೆವಂದು ತಾ ತನ್ನ ಬಗೆಯೋಳೇ,
ಇಟ್ಟಿತು ಅನೇಕ ತತ್ತಿತತ್ತಿಗಳ!
ಒಂದೊಂದರೊಳೇ ಅಗಣಿತ ತತ್ತಿ!
ಕುಂದದೊಳಗಿಹುದು ಜೀವದ ಜ್ಯೋತಿ!

೩

ಗಣನೆಗೆ ವಿ.ರಿಹ ತತ್ತಿಗಳಿಡುತಲಿ,
ಅನಿಶವು ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ಪೂರುತಲಿ,
ಮುಗಿಯದ ಪ್ರೇಮದ ಕಾವನು ಕೊಡುತಲಿ,
ಒಗೆಯಿಸತಿದೆ ತನ್ನೊಲಿಹ ಮರಿಗಳ!
ಎರಕದ ಕಾಪಿಗೆ ಜೀವವು ಹಿಗ್ಗಿ
ಹೊರಬರಲಿಳಿಸುದು ಮೇಲಕೆ ನುಗ್ಗಿ!

ಕೋರಿಕೆ.

೪

ತತ್ತಿಯ ಒಳಗಣ ಎನಿತೊ ತತ್ತಿಗಳು
ಮುತ್ತಿದ ಭಾವದ ಭರದ ಕುತ್ತಿನಲಿ
ಕೆಳಕೆಳಗಿಳಿಯಲು, ಪ್ರೇಮದ ಬಿಸುಪನು
ತಲುಸಲವಕೆ ತಡವಹುದೆನಿತೋ ದಿನ!

ಕುತ್ತನು ಮೆಟ್ಟುತ ನೋಲಕ್ಕೆದ್ದ
ತತ್ತಿಗೆ ಕಾವದು ಸಿಗುವದು ಸಿದ್ಧ!

೫

ಕಾಪಿನ ಬೆಳಕಲಿ ಒಳಗಣ ಜೀವನು
ಆ ಸಕ್ಕೆಯ ಬೆಳಗುವ ಚೆದ್ರೂಪವ
ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ನಲಿಯುತಲಾಲಿಯಲು ಹಾರಲು
ಥಟ್ಟನೆ ಹೊರಬಹುದದ ತಾ ಸೇರಲು!

ಈ ಸರಿ ತತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವ ನೊಡೆದು
ಆ ಸಕ್ಕೆಯ, ಜೀವನು ಸೇರುವದು!

೬

ಬೊಮ್ಮವಕ್ಕೆಯದು, ಅನಂತಕಾಲದಿ
ಬೊಮ್ಮವರಿಗಳನು ಪುಟ್ಟಿಸೆ, ಚಿತ್ತದಿ
ಮೆರೆಯುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತಾನಿಕ್ಕುತ
ಸುರಿಸುದು ಕಾವಿನ ಧಾರೆಯ ಸಂತತ!

ಬೊಮ್ಮನ ಮರಿಯಾಗುವ ಜೀವ
ನೆಮ್ಮಲುಬೇಕಾ ಬಲ್ಲನ!

ಕೋಮಲತೆ!

೧

ವಿಶ್ವದೆಳೆತನದೊಳಗೆ
ಮುಗುಳುನಗೆ ಮೊಗದೊಳಗೆ
ನಲಿದ ಕೋಮಲತೆ. ಈಗಿರುವದೆಲ್ಲಿ?
ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸೋಂಕಿನಲಿ
ಮುಳ್ಳುಗಳ ಕೊಂಕಿನಲಿ
ಸೊಬಗೊಂದು ಚಿಗಿದು ಬಗೆ ಸೆಳೆವುದಲ್ಲೇ?

೨

ಎಳೆತನವು ಮರೆಯಾಗಿ
ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ,
ಮೆಲ್ಲನೇ ಕಾಲ್ಡಿಗೆಯುತೆನ್ನ ತೊರೆದೆ!
ಎಳೆತನದಿ ನಿನ ಕಂಡ
ಬಗೆಯೆಂದು ಬಲು ಬೆಂದು!
ಬಾಳುವೆಯ ಸೊಬಗೆಲ್ಲ ಬರಿದು! ಬರಿದು!

೩

ನೀನಿಲ್ಲದಲೆ ತಾಯೆ,
ಬೆಳೆದ ಜಗವಿದೊ ಬಾಯ
ಬಿಡುತಲಿದೆ! ಮತ್ತದಕೆ ನಗೆಯೂಡಿಸು!
ನಿನ್ನ ರಸದೊಳಗದ್ದಿ
ಜಗದ ಬಗೆಗಳ, ತಿದ್ದಿ,
ಮರಳಿ ನಿಜಸುಖದ ಸೊಬಗನು ಮೂಡಿಸು

ಬಿನ್ನಹ

೧

ಬಗೆವಳ್ಳಿಯಲಿ ದೇವ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಕೋರಿಕೆಗ
ಳಲರುಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯೊಳರಳುತಿಹವು!
ಹಗಲಿರುಳು ಎನ್ನದಲೆ ಋತುಕಾಲವೆನ್ನದಲೆ
ಸೋಲಿರದೆ ನಿನಗಾಙ್ಗಿಯರಳುತಿಹವು!

೨

ವಾಸನೆಯವಿರುವವೋ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದವಿಹವೋ,
ಬಣ್ಣವಾಸನೆಯೆರಡನಳದವಿಹವೋ!
ಮೂಸಲೈ ತಕ್ಕವೋ, ಮುಡಿಯಲೈ ತಕ್ಕವೋ
ಅಡಿಯ ಸೇವೆಗೆ ತಕ್ಕವಿರುತಿರುವವೋ!

೩

ತೀವಿರುವ ಕಪಿನಲಿ, ಶಾಶ್ವತದ ಪೆಂಪಿನಲಿ
ನಿನ್ನ ಹೃದಯಕೆ ಹಾರವಾಗಲಿಹವೋ!
ಯಾವುದಕು ಬಾರದಲೆ ಸುಮ್ಮನೇಯರಳಿ ಭೂ-
ಮಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹುಡಿಗೂಡಿ ಹೋಗಲಿಹವೋ!

೪

ಯಾವುದನು ತಿಳಿಯದಲೆ ದೇವನೇ, ನಾನಿಂದು
ನಿನ್ನೋರ್ವ ಬಹು ದಿನ ಸೇವಕನೊಲು,
ಭಾವನೆಯ ಬುಟ್ಟಿಯಲಿ ಬಗೆಯ ಪೂಗಳನೆಲ್ಲ
ಅಯ್ಯಾದ್ದು ತಂದಿರುವೆ ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳು!

ಕೋರಿಕೆ.

೫

ಬಗೆಗೆನಿಸಿದೊಲು, ನೀನು ಮೂಸು, ಮುಡಿಯಡಿಗಿರಿಸ
ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಹಾರಕುಪಯೋಗಿಸು!
ಬಗೆದು ಬಿಡು, ಇಲ್ಲದೊಡೆ, ಮಣ್ಣೊಡಲೆಂದಿವನು,
ಎನುತ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ವಿಶ್ವದೀಶಾ!

